

Využití spojení a vývoj LC/MS metod

Blanka Vrbková

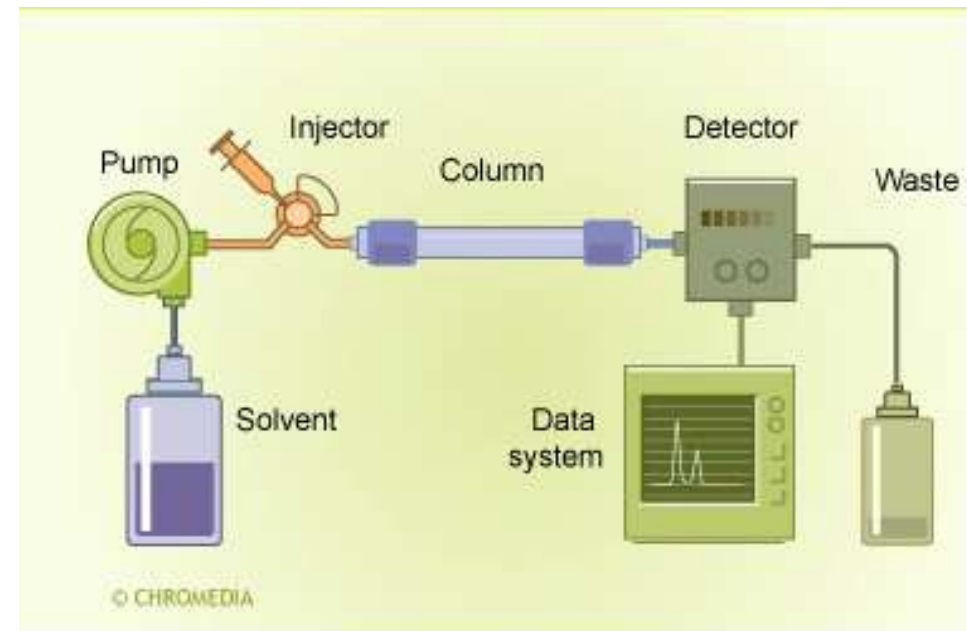
HPLC

- před 35 lety; nejrozsáhlejší separační technika – kvalitativní a kvantitativní
- Rovnováha mezi dvěma fázemi – mobilní (MF) a stacionární (SF). Separace na základě fyzikálně chemických jevů ve vybraném systému.

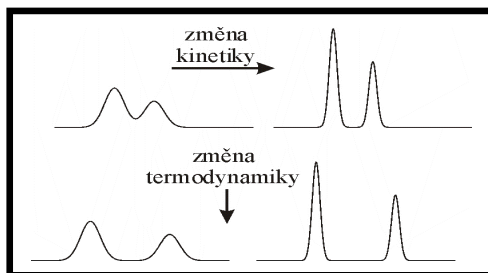
Dělení chromatografie:

- Způsob provedení - *kolonové uspořádání*
- uplatňuje se lineární oblast adsorpční izotermy
- Pracovní provedení - *eluční technika*
- jednorázové zavedení směsi s kontinuálním tokem
- Princip separace – *rozdělovací LC*
- → různá afinita ke SF, různá distribuce mezi MF a SF, a tím různá zadrž (na SF) a zpoždění (v systému)
- Účel - *analytická*

Schéma zapojení kapalinové chromatografie

- Termodynamické a kinetické aspekty separace

→ vlivy, které ovlivňují rozšiřování (rozmývání) zón během postupu kolonou → šířky píku v chromatogramu

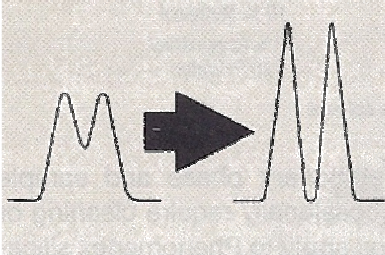
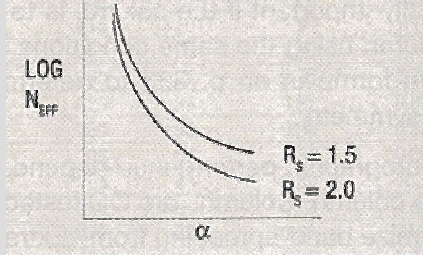
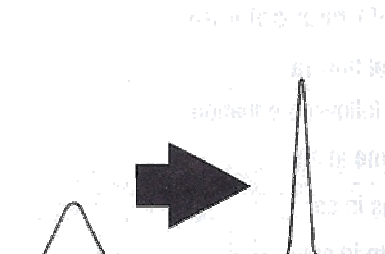
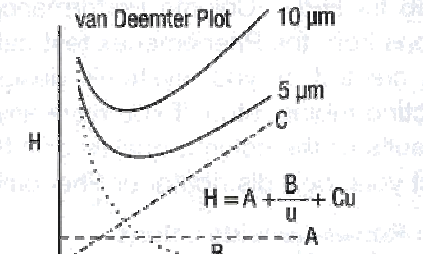
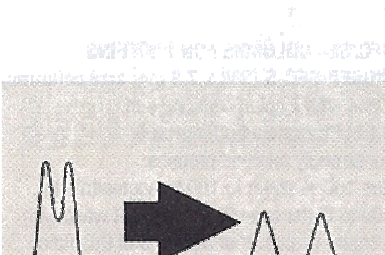
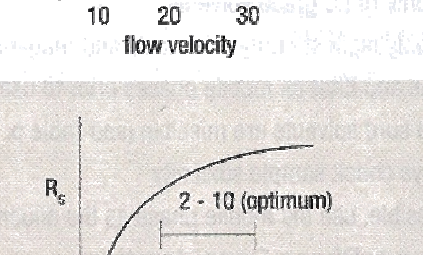
→ vlivy, které ovlivňují velikost interakce mezi sorbentem a analytem, retence, retardace, rychlost pohybu analytu kolonou, rozdíl v t_R , dělení analytů od sebe navzájem

Parameters	Unit	Symbols <i>Kirkland et al.*</i>	ASTME E-19**	Chromatographia**
Retention time of an unretained solute	s	t_0	t'_M	t_m
Retention time, measured from the start	s	t_R	t_R	t_{m+s}
Reduced retention time	s	$t'_R = t_R - t_0$	$t'_R = t_R - t'_M$	$t_s = t_{m+s} - t_m$
Band width	s	w	y_t	w_b
Capacity factor (Retention factor)	—	$k = \frac{t'_R}{t_0}$	$k = \frac{t'_R}{t'_M}$	$k = \frac{t_s}{t_m}$
Selectivity factor	—	$\alpha = \frac{k_2}{k_1} = \frac{t'_{R2}}{t'_{R1}}$	$r_{ji} = \frac{t'_{Rj}}{t'_i}$	$r = \frac{t''_s}{t'_s}$
Resolution	—	$R_s = 2 \left(\frac{t'_{R2} - t'_{R1}}{w_2 + w_1} \right)$	$R_{ji} = 2 \left(\frac{t_{Rj} - t_{R1}}{y_j + y_i} \right)$	$R_s = 2 \left(\frac{t''_{m+s} - t'_{m+s}}{w''_b + w'_b} \right)$
Number of theoretical plates	—	$N = 16 \left(\frac{t_R}{w} \right)^2$	$n = 16 \left(\frac{t_R}{y_1} \right)^2$	$n = 16 \left(\frac{t_{m+s}}{w_b} \right)^2$
Column length	cm	L	L	L
Height equivalent of a theoretical plate (plate height)	cm	$H = \frac{L}{N}$	$H = \frac{L}{n}$	$h = \frac{L}{n}$
Linear velocity of the mobile phase	cm s ⁻¹	$u = \frac{L}{t_0}$	$\bar{u} = \frac{L}{t'_M}$	$\bar{u} = \frac{L}{t_m}$

*Modern Practice of Liquid Chromatography, Ed. J.J. Kirkland, Wiley, New York (1971).

**B. Versino and F. Geib, Supplement in: Chromatographia 3 (1970).

$$! \quad R_s = \frac{\sqrt{N}}{4} \cdot \left(\frac{\alpha - 1}{\alpha} \right) \cdot \left(\frac{k}{k + 1} \right)$$

Cíl	Faktor	Kontrola
	<p>Faktor selektivity $\alpha = k_2/k_1$</p> <p>$\alpha \rightarrow 1!$ Kdy malé změny mají velký vliv na hodnotu rozlišení. <i>Zlepšení selektivity</i> – změnou složení MF či SF, příp. další potenciální proměnné – pH a teplota</p>	
	<p>Faktor účinnosti $N = 16 (t_R/w)^2$</p> <p>Rozlišení je fcí druhé odmocniny N $\rightarrow$ významnost účinnosti při rozlišení bývá nadhodnocené! Velké změny účinnosti ovlivní minimálně hodnotu rozlišení. <i>Zlepšení účinnosti</i> – prodloužením kolony, snížením velikosti částic/zrna, poklesem rychlosti toku MF, minimalizací mrtvých objemů při separaci, teplotou, viskozitou.</p>	
	<p>Faktor kapacity $k = (t_R - t_0)/t_0$</p> <p>V praxi nabývá hodnot $k \approx 2-10$, obvykle zadrž $2 \cdot t_0!$ Pro hodnoty $k < 1$ výrazně omezuje rozlišení. Naopak se vzrůstající hodnotou kapacitního faktoru se zlepšuje i rozlišení ($k = 20$, není již zlepšení výrazné). <i>Zlepšení kapacitního faktoru</i> – změnou MF nebo SF (změna eluční síly).</p>	

$$H = \frac{L}{N}$$

$$H = A + \frac{B}{u} + C \cdot u$$

$\rightarrow$ vliv rychlosti MF na rozšiřování zón $\rightarrow H = f(u)$

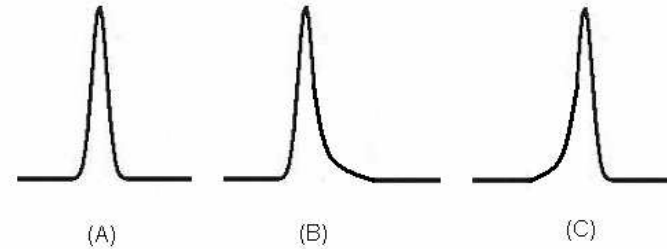
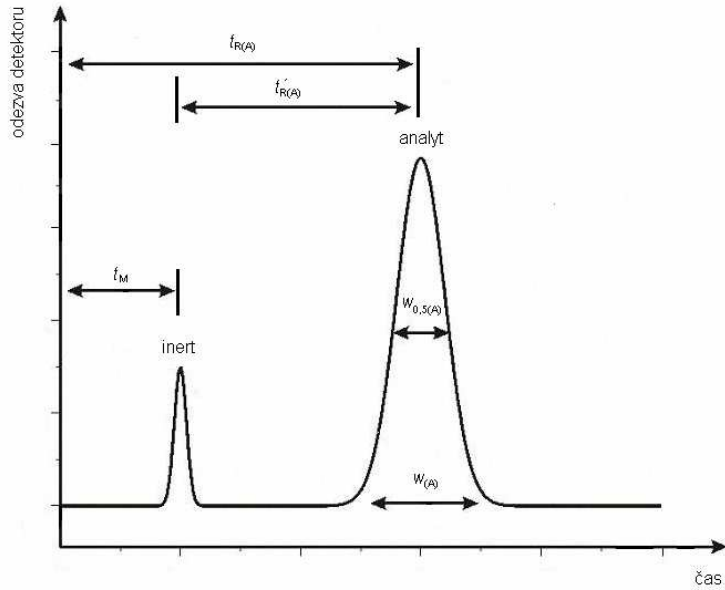
$\rightarrow A =$ Vířivá difúze

$B =$ Podélná difúze

$C =$ Odpor přenosu hmoty ve SF a MF

$u =$ lineární rychlost MF

- Eluční křivka neboli koncentrační profil analytu v zóně = chromatogram

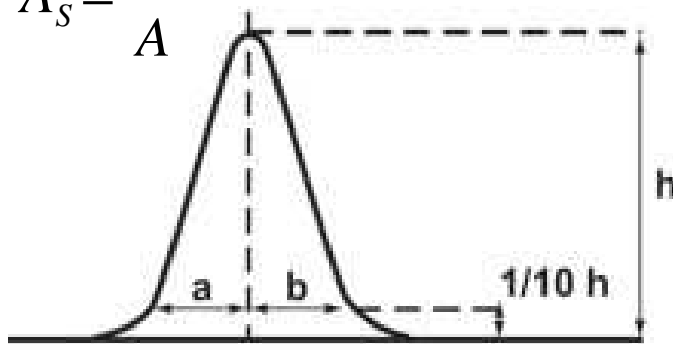
(A) gaussovský pík, (B) chvostování/tailing, (C) hrnutí/frontování

- Distribuční konstanta

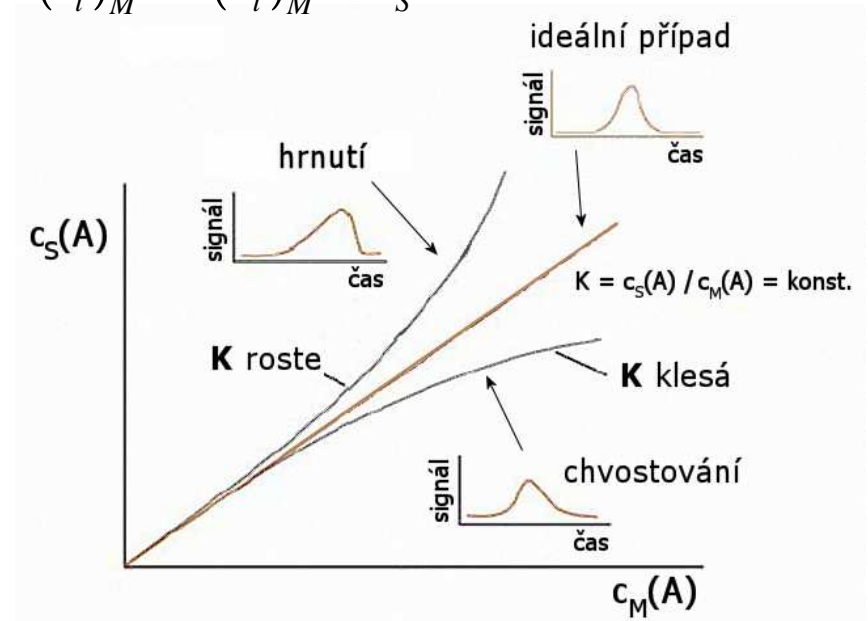
$$K_D = \frac{(c_i)_S}{(c_i)_M} = \frac{(n_i)_S}{(n_i)_M} \cdot \frac{V_M}{V_S}$$

- Asymetrie

$$A_S = \frac{B}{A}$$

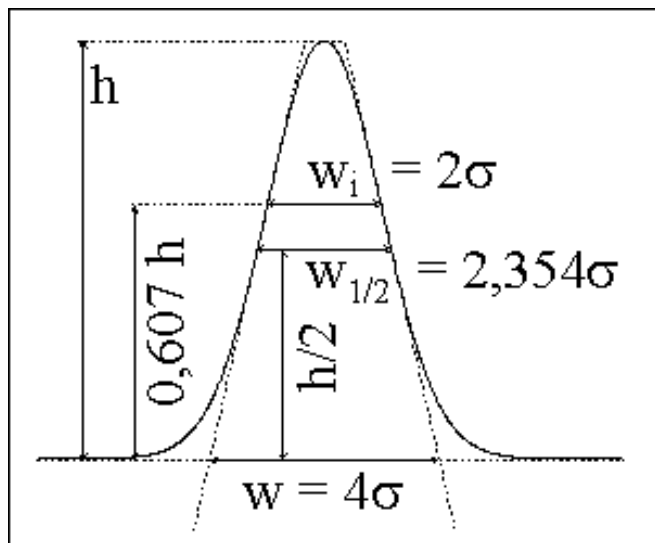
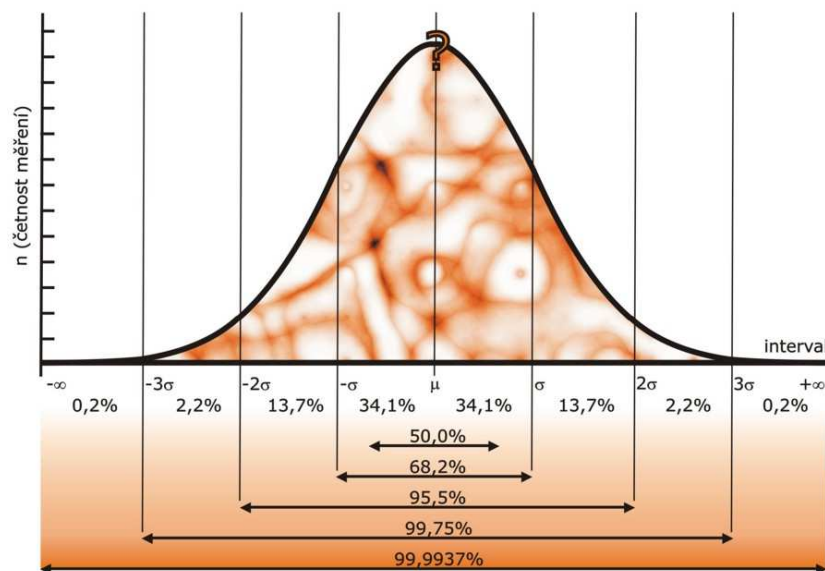

Výborné - $A_S = 1,00-1,05$
 Příjemné - $A_S = 1,2$
 Nevyhovující - $A_S = 2$

- Šířka chromatografického píku

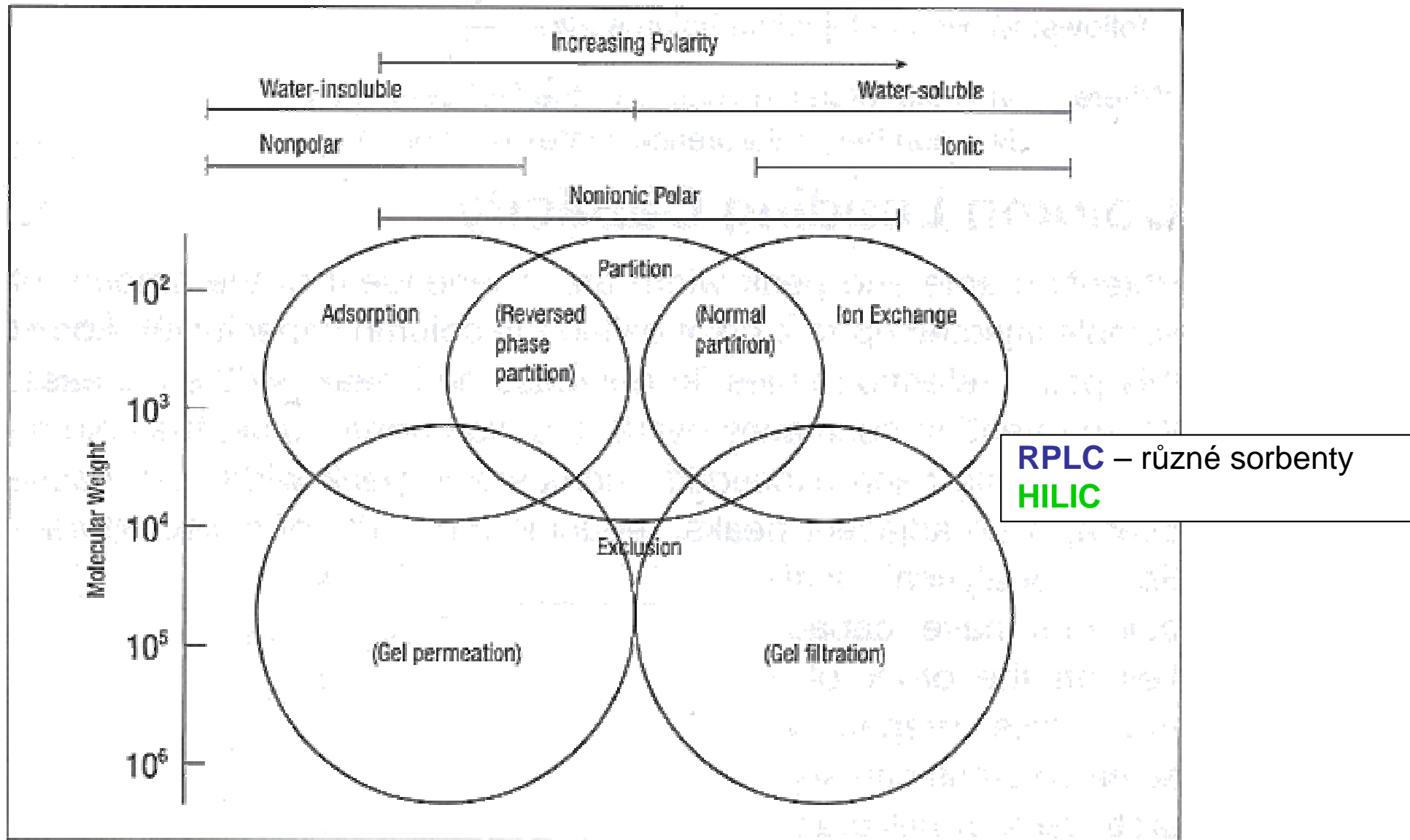
- vycházíme z gaussovského píku
- normální rozdělení
- výběr dat odhad vlastností souboru
  - μ = odhad pro průměr či medián
  - σ = odhad směrodatné odchylky
- určení intervalů v okolí průměrné hodnoty

- šířka píku – délkové [mm, cm] či časové jednotky [s, min]
- 4σ ..... šířka při základně (tečna v inflexních bodech)
- $2,354\sigma$ ..... šířka v $\frac{1}{2}$ výšce píku
- 2σ ..... šířka mezi inflexními body

→ plocha píku $A = 1,064 \cdot h \cdot w_{1/2}$; $A = \frac{(h \cdot w)}{2}$

- Aplikace kapalinové chromatografie

(From: D.L. Saunders, in Chromatography, 3rd ed, E. Heftmann, Ed., p. 81, Van Nostrand Reinhold: New York, 1975. With permission.)

RP – HPLC = RPLC

- populární - přes 90 % aplikací v módu RPLC
- SF – nepolární charakter (např. C18, C8, C3, fenyl, atd.)
separace - různá volba nosiče SF a typu částic
- MF – voda (pufr) + organické rozpouštědlo (MeOH, MeCN, atd.)
modifikátory MF (např. tenzidy – **IP RPLC**)
- univerzální použití techniky – nepolární, polární, ionizované a iontové molekuly
- ionizované formy látky – menší afinita k SF ↔ potlačení ionizace v systému
- gradientová eluce – přidavek organické složky MF v čase → ↑ eluční síly
- volba výchozích separačních podmínek podle vybrané SF
limitní faktory – obsah organické/vodné fáze
  - koncentrace pufru (zabezpečí vzájemné mísitelnosti) → zasolení
  - volba průtoku → vzniklý hydrodynamický odpor v systému
  - volba teploty, pH → stabilita kolony, vzorku
- vysoké nároky na čistotu MF (min grad grade) a přípravu vzorku (filtrace přes 0,45-0,2 µm filtry)

- **Princip separace u LLC (rozdělovací LC)**

- využívá rozdílné rozpustnosti (tím i distribuce) molekul analytů mezi dvěma zcela nemísitelnými kapalinami.

SF: mechanicky nanesená na inertním nosiči

: chemicky navázaná (polární, nepolární) na inertním nosiči (tj. silkagel)

MF: a) NP – pentan, heptan, CHCl_3 a jejich směsi

: b) RP – MeOH, MeCN, THF, IPA, voda a jejich směsi

- **Počáteční podmínky v LLC – RPLC**

MF: vodně-organická MF, pufr (citrátový, octanový, fosfátový, borátový) s ohledem na pKa analytu.

SF: -C18 (ODS), -C8, fenyl-, kyano- – vhodné pro neutrální, neionizované analyty, rozpustné v MF

Dosažené výsledky:

- rozlišení $R > 1,5$

- separační čas 5 – 10min

- kvantifikace do 5% (15%)

- symetrický pík (vs. interferenční píky), vysoká účinnost (úzký pík při základně, poměr S/N)

- minimální spotřeba rozpouštědla

- optimální tlak (drift základní linie)

Nosiče – silikagel, polymery, ZrO₂

- Silikagel

- pracovní oblast pH 2-8 (<2 hydrolyza navázané fáze, >8 rozpouštění silikagenu)

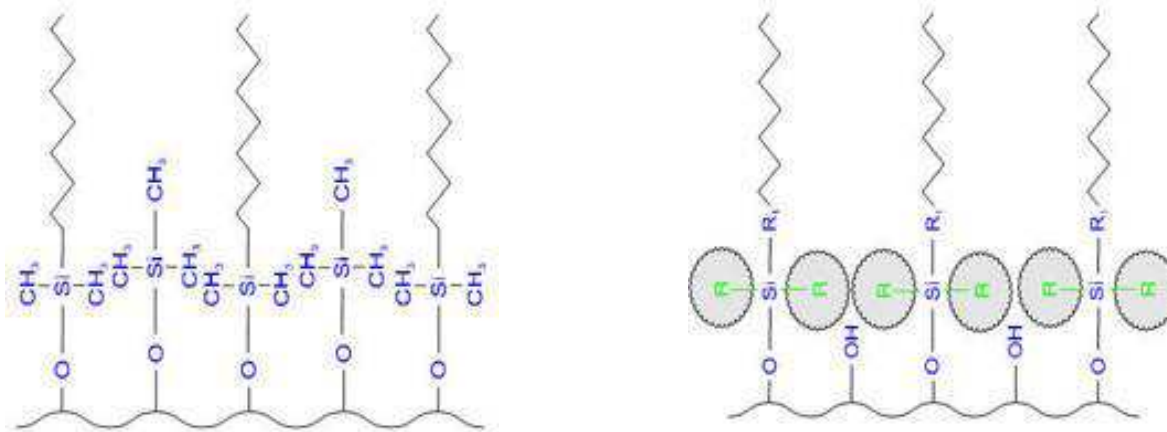
- do T = 45 - 60 °C, p_{max} = 400 barů

- kyselý charakter → lepší zadrž pro bazické látky

- dnes tzv. **endcapping**, tj. zaslepování volných silanových skupin

- např. trialkylchlorsilanem – Zorbax Eclipse XDB C18 (Agilent)

Trimethylchlorsilan jako menší molekula než trioktadecylchlorsilan pokryje stéricky bráněné volné silanolové skupiny.

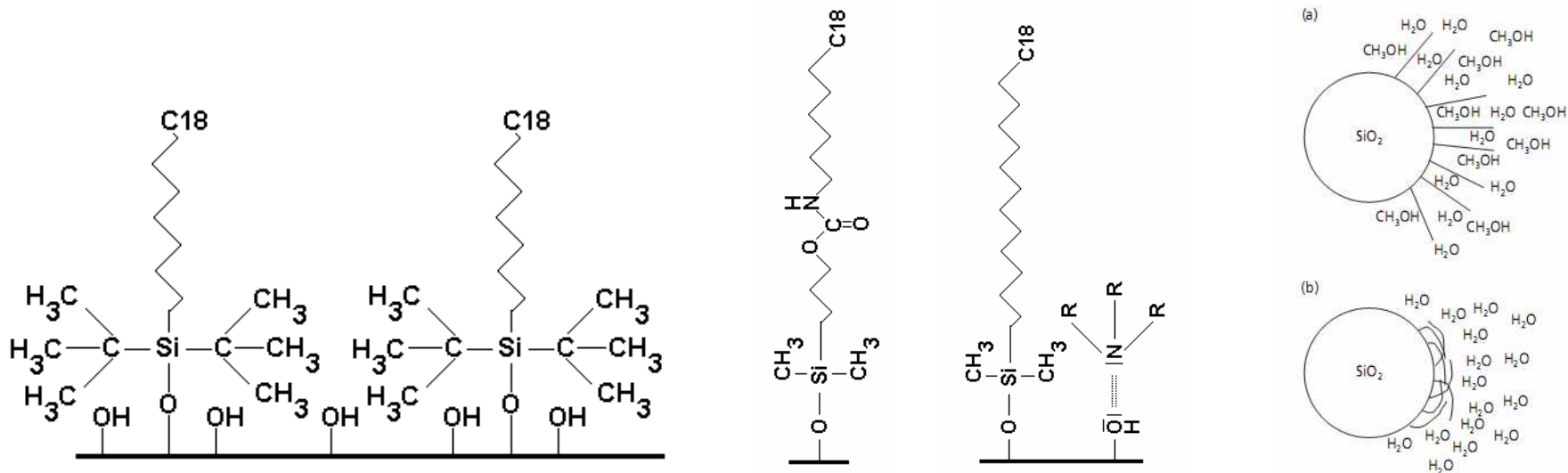

- **stérické stínění volných OH skupin** – odstínění delším uhlíkatým řetězcem a zvýšení obsahu vázaného uhlíku v nepolární fázi, zároveň i retence látek (↑ hydrofobicita SF).

- stabilita při nízkém pH (~ 1), MF obsahující TFA

- odolnost do T = 90 °C

Např. diisobutyl, diisopropyl – Zorbax StableBond C18 (Agilent)

- **modifikace ligandu** – začlenění polární skupiny do organického uhlíkového řetězce SF mezi povrch silikagelu a ligandem.

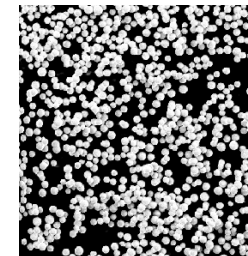
- zmírnění interakce volných silanových skupin s bazickými polárními látkami

- ↑ polarita SF → ↑ adsorpce vody v MF × hydrofóbnímu kolapsu (100% vodná fáze)

- **pH a složení MF** – přidavek organických aminů do MF a tím kompetetice s analytem o aktivní centra zbytkových silanových skupin (jejich eliminace). Limitní podmínky viz SF bez zaslepení.

- Porézní polymery

- řešení separace bazických látek v alkalické oblasti.
např. polystyren, metylakrylát, akrylamid
- kompatibilní v celém rozsahu pH, hydrofóbní charakter
- stabilita limitovaná fčními skupinami polymeru
- chemická a mechanická stabilita
- limitní nižší tlaky, $p_{\max} = 200$ barů
- obsahují mikropóry ($\sim 1\text{nm}$) $\rightarrow$ zabraňuje přenosu hmoty zejména pro malé molekuly
- nižší účinnost $\rightarrow$ nevytlačily chemicky vázané nepolární SF!

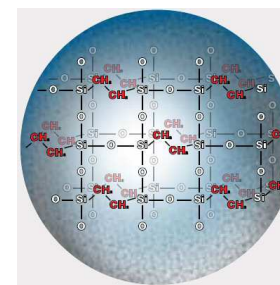
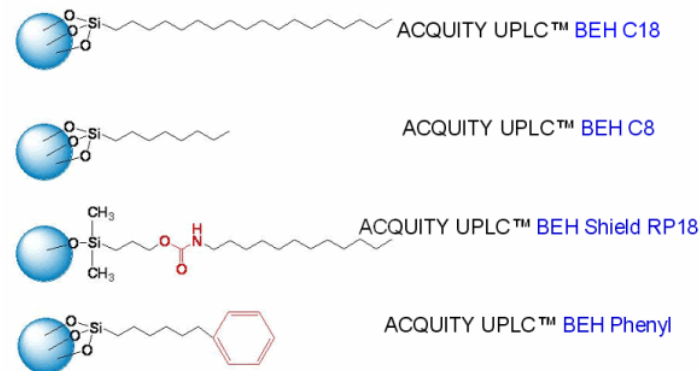
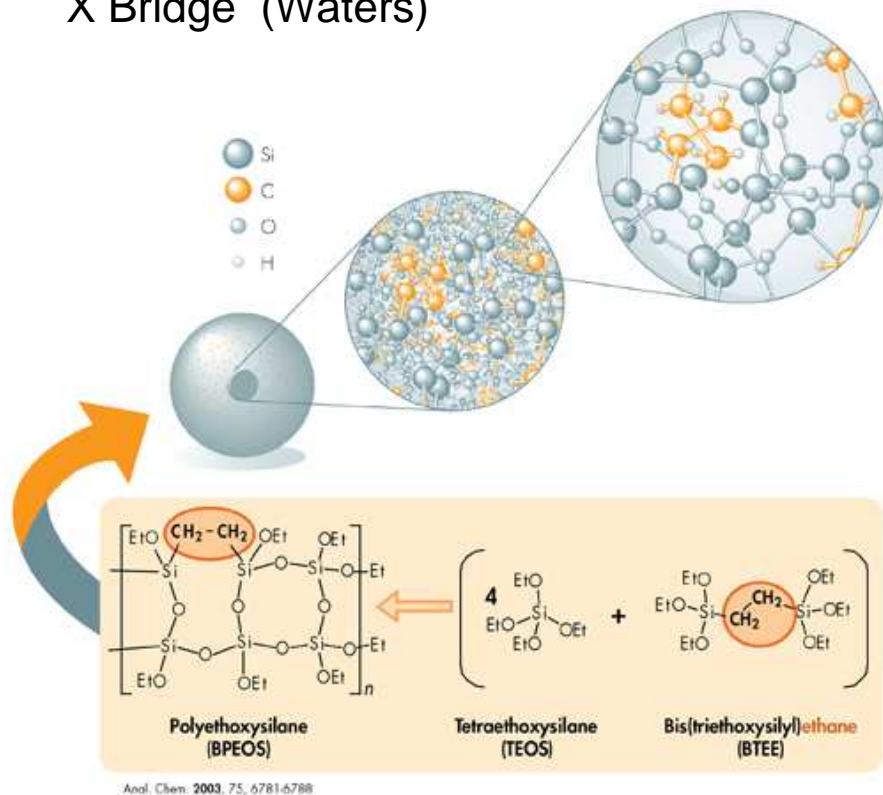

- ZrO_2

(ZirChrom kolona; obchodní zástupce Altech, Chromservis)

- extrémní stabilita - chemická a tepelná stabilita (T až do $200\text{ }^\circ\text{C}$) $\rightarrow$ **HTLC** (High temperature LC)
  - prodloužená životnost kolony a snižuje se cena za analýzu
- pH stabilní 1-14, porézní i neporézní
- normální i reverzní mód (modifikace částic polybutadienem, polystyrenem, pyroliticky vyloučeným uhlíkem, s následnou modifikací C18 ligandem)
- vs. alkylsilikagelová fáze v NP lepší selektivita ohledně separace stereoisomerů, látek lišících se polaritou (steroly), v RP při separaci velmi polárních látek.

- UPLC** – ↓ průměr částic, ↑ specifický povrch a ↑ účinnost
- $\rho \sim \text{GPa}$
  - při stejném průtoku jsou analýzy až 3x rychlejší než v klasickém analytickém uspořádání (konkurence monolitům)
  - **BEH technologie** (Ethylene Bridged Hybrid) - vysoká pH stabilita 1-12 (+ třibodová vazba ligandu na hybridní částici); brání hydrolyze silikagelu. Např. Acquity UPLC kolona, X Bridge (Waters)

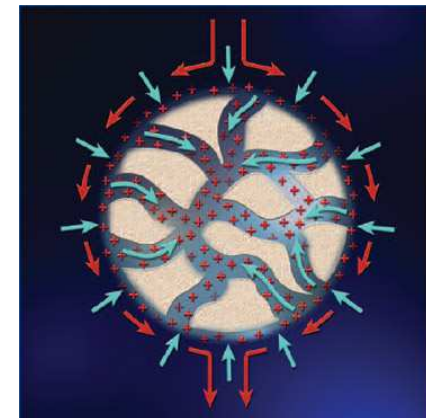
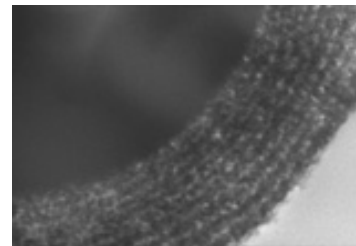
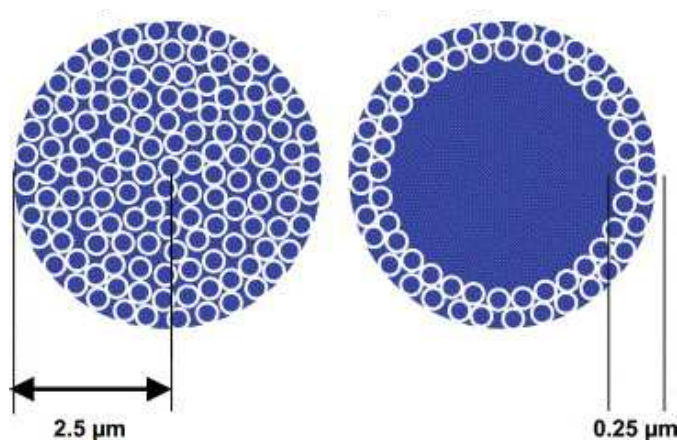

- stabilizace pH (pH 1- 12) **zesítěním ethanovým můstkem**, skupiny jsou začleněné do vrstev na povrchu silikagelu při zachování čistého křemenného jádra. Zároveň i ↑ mechanická stabilita silikagelových částic.

Např. technologie TWIN-NX, Gemini-NX kolona (Phenomenex)

Sorbenty

- **totálně porézní mikročástice**
  - nejběžnější – kompromis mezi účinností, kapacitou, životností, tlakovou odolností, atd.
  - zrnění 3 - 8 μm analytický systém, pórovitost $\sim 60\%$ (5 μm)
- **mikropelikulární částice**
  - tvrdé jádro, na povrchu tenký film (0,25 μm) $\rightarrow$ rychlá analýza, vysoká účinnost, malá kapacita (pozor na dávkované množství), rychlý přenos hmoty
  - zrnění 1,5 -2,5 μm
- **perfúzní mikročástice**
  - objemné póry se síti menších pórů, vysoká rychlost MF, malé rozmytí píků
  - aplikace u perfúzní chromatografie

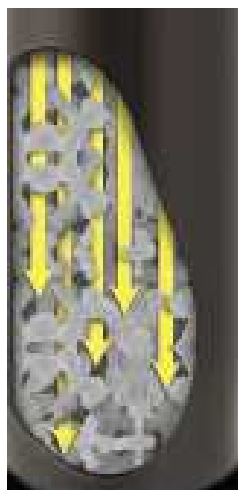

- monolitický sorbent

- nejběžnější – kompromis mezi účinností, kapacitou, životností, tlakovou odolností, atd.

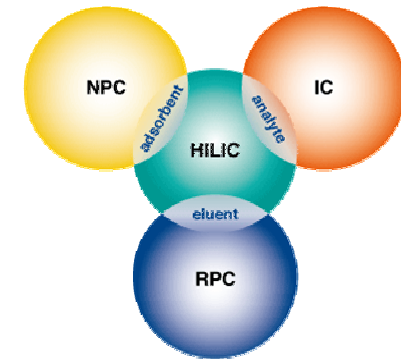
- jednotlivé částice sorbentu (3 – 5 μm)
- výborná separační účinnost ($\downarrow$ velikost sorbentu stoupá zpětný tlak)
- omezená max. rychlost průtoku MF
- doba analýzy
- pórovitost ~ 60 % (5 μm částic)

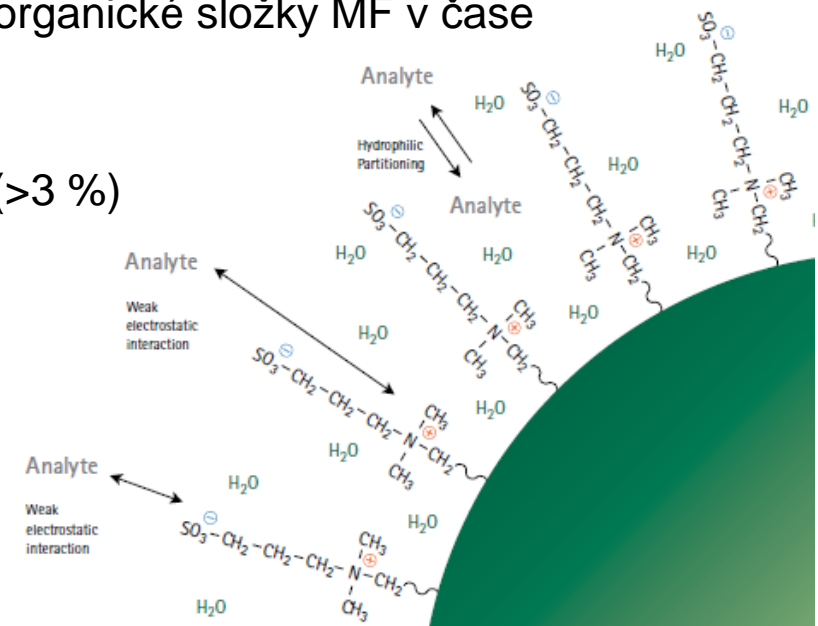
- jediný kus pórovitého materiálu - makropóry (zrychlený přenos hmoty mezi SF a MF)
mesopóry (specifický povrch)
- anorganické, polymerní
- přednosti: doba analýzy
hydrodynamické vlastnosti
- rychlý konvektivní tok MF bez přílišného zvýšení tlaku a bez ztráty separační účinnosti
- pórovitost ~ 80 %
- nevýhoda: reprodukovatelnost výroby (polymerizace přímo v koloně)

HILIC

- HILIC = Hydrophilic Interaction Liquid Chromatography
- NPLC typ separace za RPLC podmínek
- SF – obojetný ion (sulfoalkylbetain), polyfunkční polymer (např. polymethylmetakrylát)
  - hydrofilní (extrakce L-L) i elektrostatické interakce
  - ↑ retence s hydrofilitou a s nábojem analytu (ionizované funkční skupiny)
- MF – voda, pufr (acetátový, mravenčnanový, hydrogenuhličitan), vysoká koncentrace vodou-mísitelného org. rozpouštědla (MeCN)
  - gradientová eluce – eluční síla roste ↓ obsahu organické složky MF v čase
- *limitní faktory* – obs. organické MF cca 80% MeCN
  - + malé množství těkavé vodné složky (>3 %)
  - pufr 2-20mM, horní limit do 250 mM
  - pH 2 – 10
  - max. teplota 50 °C
  - max. tlak p = 20 MPa
  - ↓ průtok MF

HILIC

- dobrá retence pro polární látky
- symetrické tvary píků pro bazické látky
- snadno nahradí NPLC
- ortogonální selektivita k RPLC (2D-LC, matricové efekty)
- vhodná pro spojení s ESI, často vyšší citlivost (↑ obsah MeCN v MF)

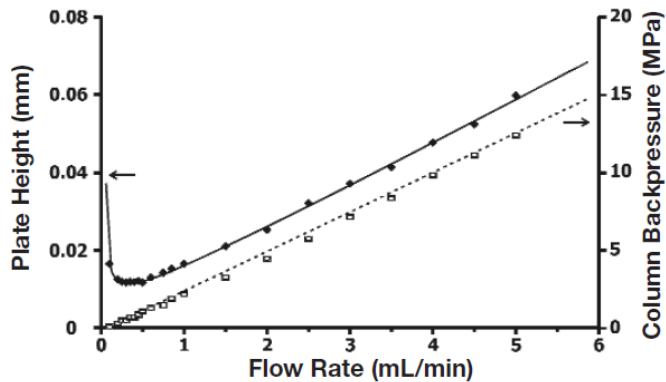
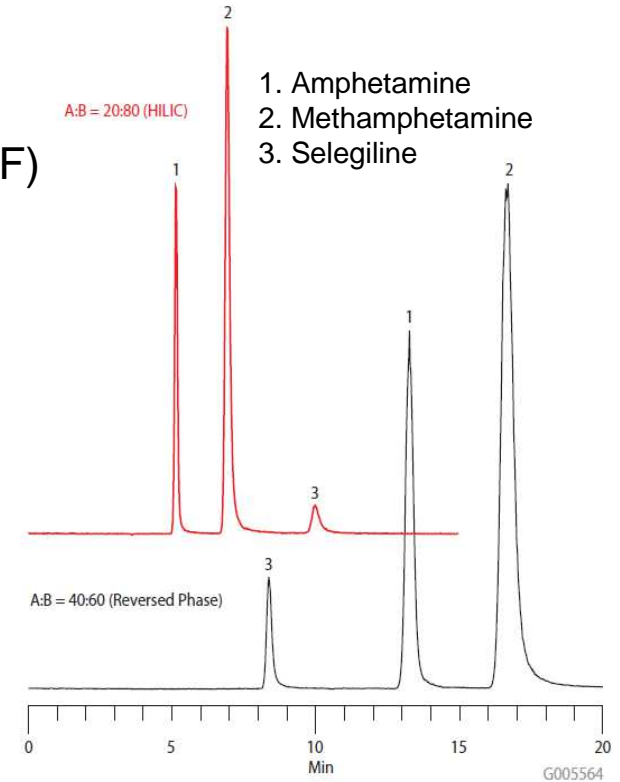
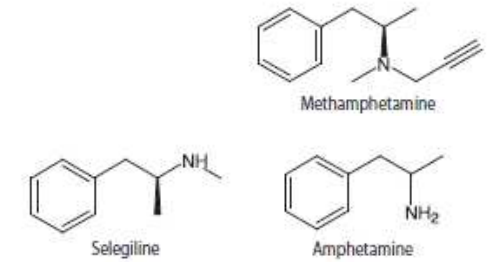

Table: Flow-rate, backpressure and injection volume

Column I.D. (mm)	Injection volume (μL)	Flow-rate (mL/min)	Backpressure	
			Expected (MPa)	Max (MPa)
2.1	0.5-5	0.1	2-10	20
4.6	5-50	0.5	2-10	20

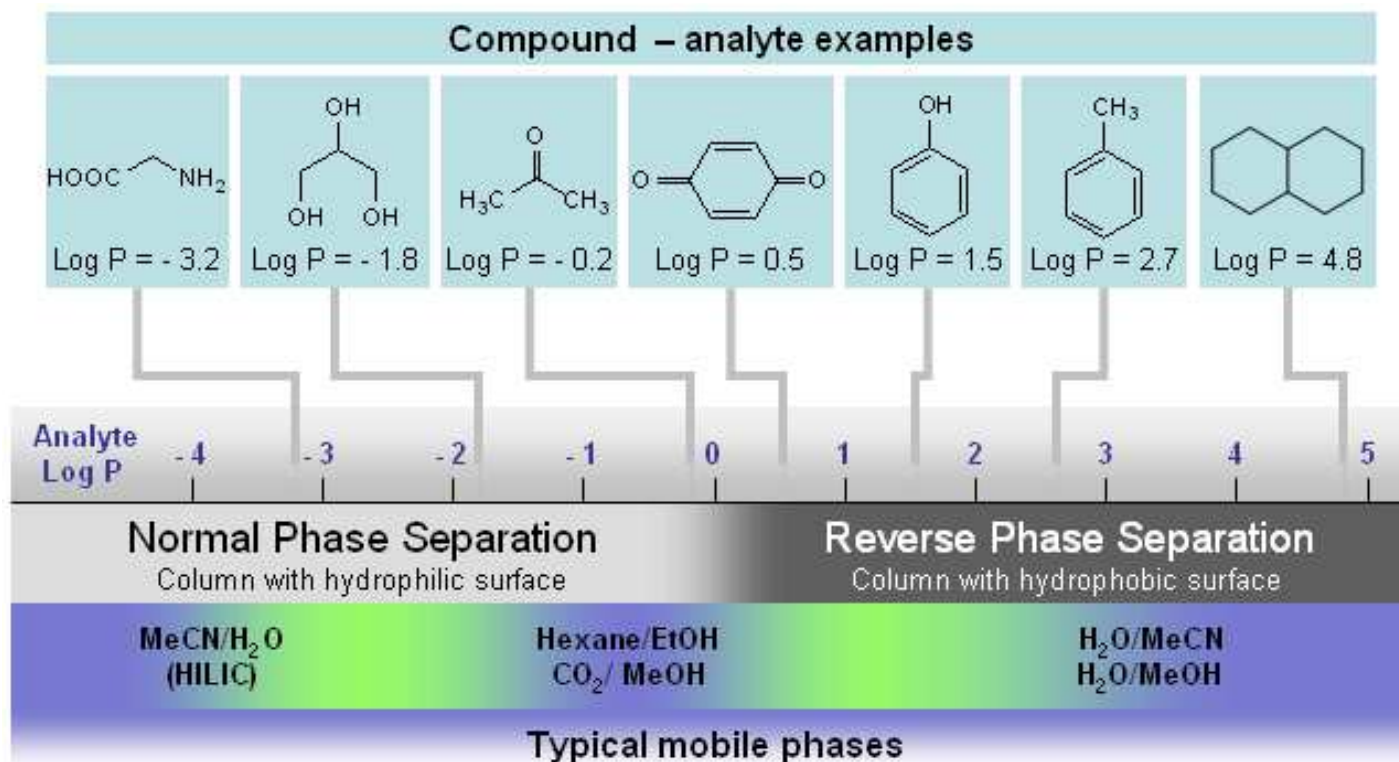

- vliv rozpouštědla vzorku na tvar chromatografického píku
- vliv dávkovaného objemu na tvar píku
- pomalejší ustalování chromatografické rovnováhy
- komplexnější mechanismus separace (složitější predikce)
- hydrofóbní látky nejsou zadržovány

column: Ascentis Express F5, 10 cm x 4.6 mm I.D.,
2.7 μm particles (53590-U)
mobile phase: (A) 10 mM ammonium acetate, pH 4.0 with acetic acid; (B) acetonitrile; (20:80, A:B - HILIC), (40:60, A:B - reversed phase)
flow rate: 0.6 mL/min
pressure: 260 bar (2300 psi)
temp.: 35 °C
det.: MS ESI (+), SIR m/z 136, 150, 188
injection: 2 μL
sample: 10 μg/mL in methanol

- použití techniky: makromolekulární analyty nevhodné pro eluci na RPLC, tj. cukry, metabolity, kyseliny i báze, org. kyseliny, proteiny, peptidy, báze → **nízká nebo záporná LogP hodnota**

- **LogP** – logaritmus distribučního koeficientu látky v systému dvou nemísitelných kapalin, voda/oktanol, popisuje polární vlastnosti molekuly
- vyšší hodnota LogP = vyšší hydrofobicita
- pro RPLC: **LogP > 1**

$$\log P_{oct/voda} = \log \left(\frac{[\text{Analyt}]_{\text{octanol}}}{[\text{Analyt}]_{\text{neionizovaná voda}}} \right)$$

Separace purinových a pirimidinových bazí:

Chromatografické podmínky:

Kolona: ZIC-pHILIC, PEEK, 150×4,6 mm,
5µm

Injektováno: 5 µL

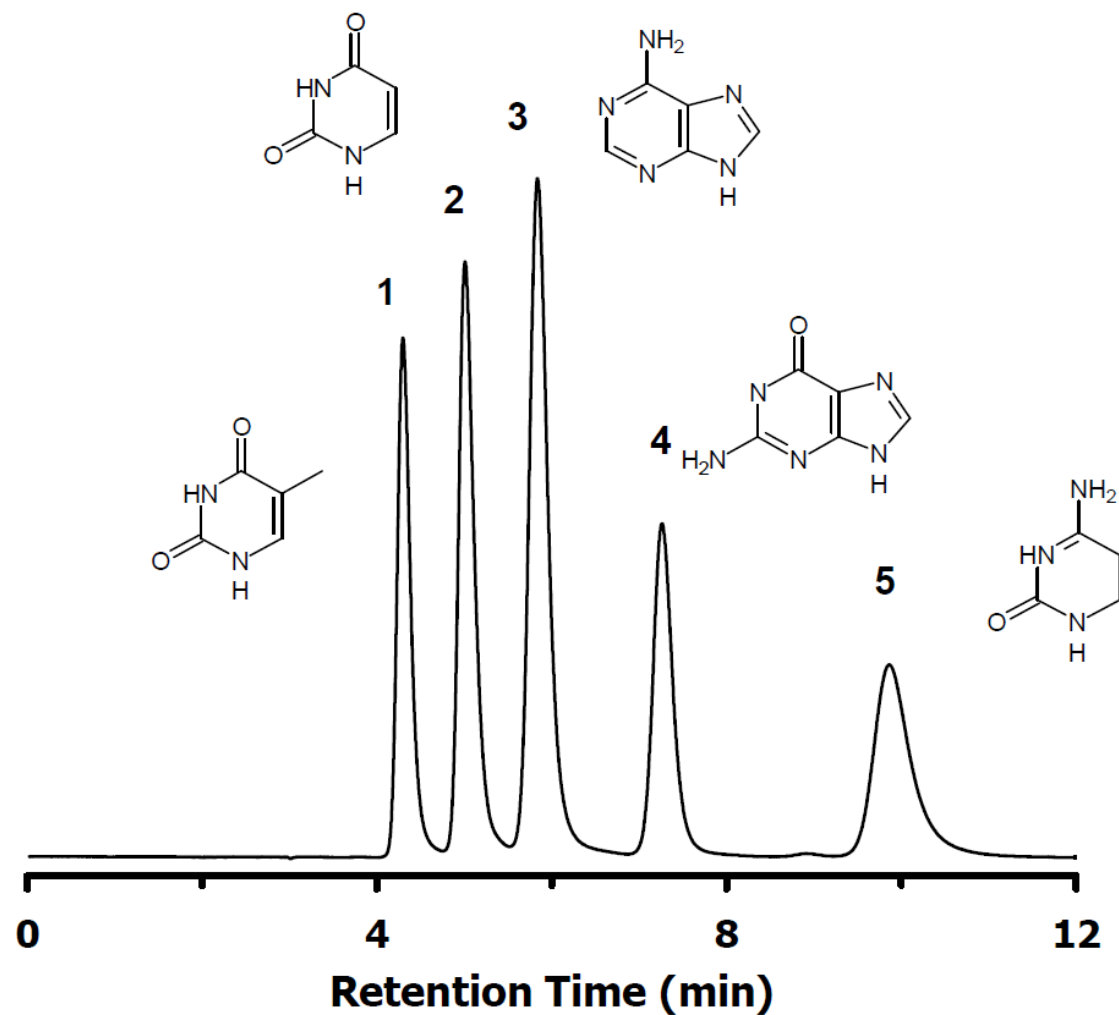
Průtok MF: 0,5 mL/min

MF (v/v): 80% MeCN

20% $(\text{HN}_4)_2\text{CO}_3$, 20 mM, pH 8,8

Detekce: 254 nm

Thymin (1), Uracil (2), Adenin (3), Cytosin (4), Guanosin (5)

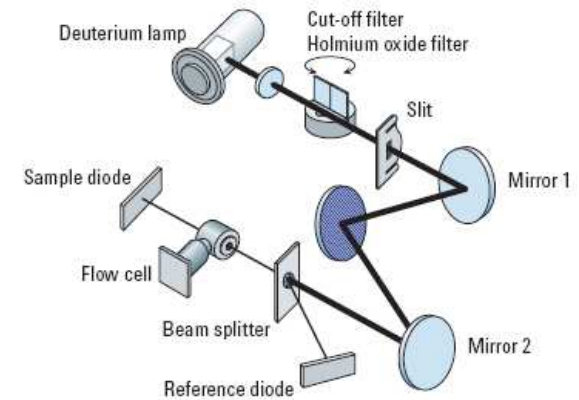

Typy detektorů v kombinaci s LC

Volba – selektivita, citlivost, dynamický rozsah

1. UV-VIS (10^{-10} g/ml)

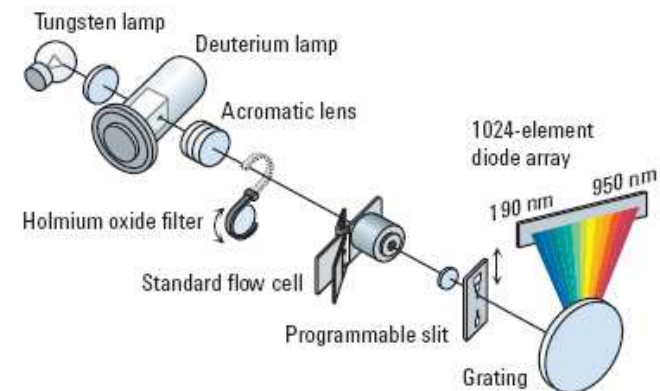
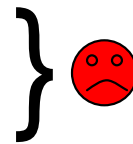
- Absorpční fotometrický detektor
- PDA/DAD – porovnání s knihovnou spekter
- aplikovatelný pro širokou škálu látek
- velký lineární dynamický rozsah
- možnost snadného změření spekter

2. MS = API techniky (10^{-13} g/ml)

- vysoká citlivost, selektivita a univerzálnost
- destruktivní technika
- cena, provozní náklady, nároky na čištění
- matriční efekty (rozdílnost odezvových faktorů)

3. Fluorimetrický (fluorescenční) detektor (10^{-9} - 10^{-12} g/ml)

(zdroj, monochromátor, čočka, měrná cela, fotonásobič, zesilovač, zapisovač)

4. Refraktometrický detektor (10^{-7} g/ml)

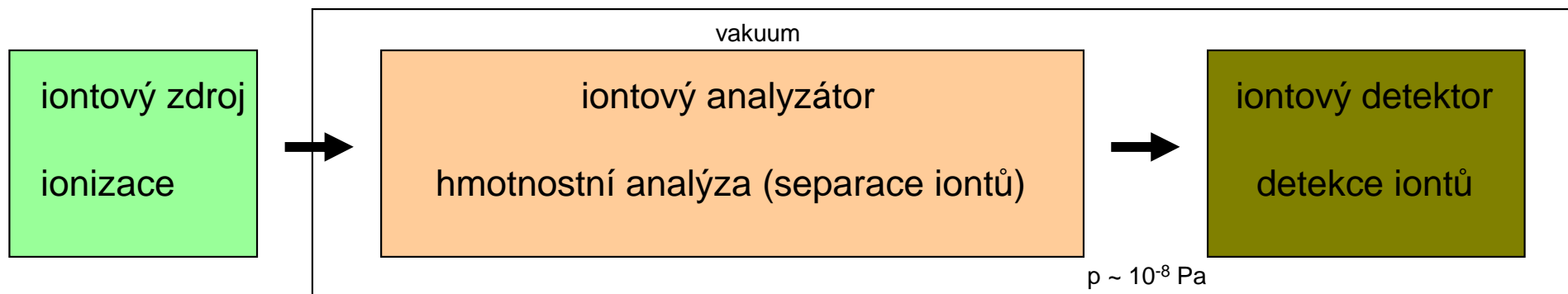
(zdroj světla, zrcadlo, měrná a referentní cela, fotonásobič, zesilovač, zapisovač)

5. Ampérometrický detektor (10^{-9} g/ml)

(pracovní, referentní, pomocná elektroda, zdroj napětí, zapisovač)

MS = hmotnostní spektrometrie

- fyzikální metoda – primárně (určení molekulové nebo atomové hmotnosti analytu)
sekundárně (identifikace sloučenin, objasnění struktury, *kvantifikace*)
- *princip*: molekuly analytu se ionizují v plynné fázi, následně jsou rozděleny buď v prostoru nebo v čase podle jejich hmotnosti a náboje (m/z)

- **ionizace** – různé zdroje – plem, vysokoenergetickými částicemi (e^- , foton, atom)
měkká vs. tvrdá ionizace
- **hmotnostní analyzátor** (separátor) – TOF, QqQ, IT
- **detekce iontů** – systém dynod – elektronový násobič, mikrokanálková destička

Pojmy v MS

- jednotky

hlavní jednotka SI: kilogram

kg

vedlejší jednotka SI: atomová hmotnostní jednotka

u (a.m.u.)

(1/12 hmotnosti izotopu uhlíku o protonovém čísle Z=6 a nukleonovém čísle A=12. $u=1,66057 \cdot 10^{-27}$ kg)

jednotka: dalton

Da

thomson

Th

(1Th = 1u/e = 1Da/e)

veličina: m/z

pozn: molekulová hmotnost M (hmotnost molekuly/prvku; -) vs. molární hmotnost M_R (1 mol molekuly; g/mol)

- hmotnost iontů v MS (např. pro CO₂)

nominální

- vypočítaná z celočíselných hmotností prvků (12u + 2x 16u = 44u)

- použití pouze v nízkém hmotnostním rozsahu ↔ hmotnostní úbytek/nadbytek

monoizotopická

- z přesných hmotností prvků (nejvíce zastoupené izotopy) (12,0000u + 2x 15,9949u = 43.9898u)

průměrná

- vážený průměr hmotností jednotlivých izotopů podle jejich zastoupení (12,01 + 2x 16,00u = 44,01u)

- výpočet elementárního složení vs. přesnost!

- přesnost určení hmotnosti

$$\Delta m \text{ (v mmu)} = 10^3 \cdot (M_{\text{zmerena}} - M_{\text{vypocitana}})$$

$$\Delta m \text{ (v ppm)} = 10^6 \cdot \frac{M_{\text{zmerena}} - M_{\text{vypocitana}}}{M_{\text{vypocitana}}}$$

- výpočet a vliv přesnosti určení hmotnosti

G.Audi, A.H. Waspra, C. Tribault, Nucl. Phys. A, 729 (2003) 337-676

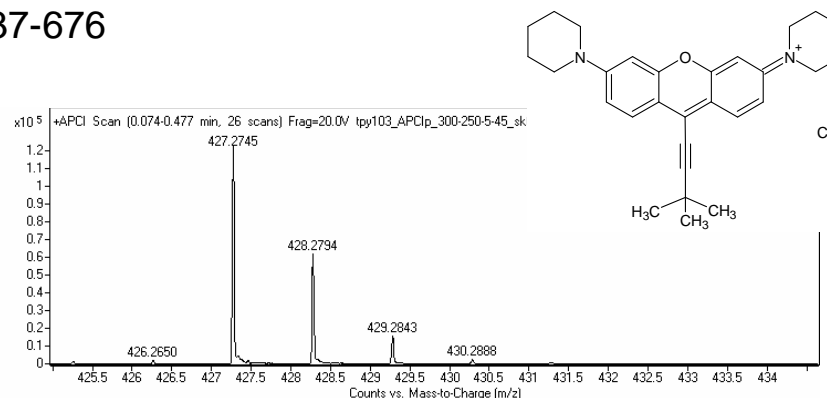
$$M([C_{29}H_{35}N_2O]) = 427,2749$$

$$M([C_{29}H_{35}N_2O]^{+\bullet}) = 427.27435 \text{ (-1,29 ppm)}$$

$$M([C_{29}H_{35}N_2O+H]^+) = 428,2822$$

$$M([C_{29}H_{35}N_2O]^{-\bullet}) = 427,27545 \text{ (+1,29 ppm)}$$

$$M([C_{29}H_{35}N_2O-H]^-) = 426,2677$$

- hmotnost elektronu hraje významnou roli (0,5486 mmu)

- typy iontů:

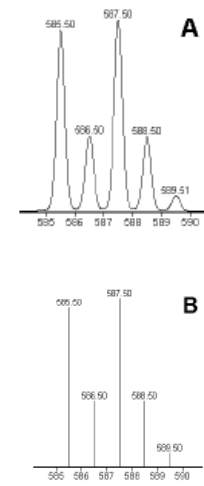
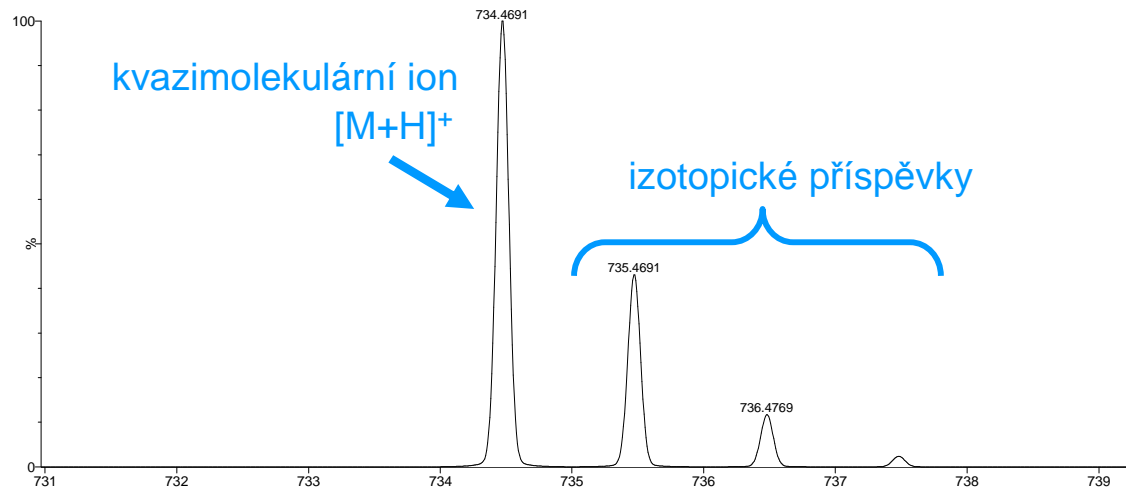
$[M\pm e]^\pm$ molekulární ionty (přirozený náboj; po ztrátě nebo přijetí elektronu)

$[M\pm H]^\pm$ kvazimolekulární ionty (disociace nebo asociace protonu)

$[M\pm X]^\pm$ pseudomolekulární ionty (adukty, asociáty)
(disociace/asociace iontu; nekovalentní komplex s jinou složkou)

$[(M-N)\pm \dots]^\pm$ fragmentové ionty (štěpením kovalentní vazby analytu)

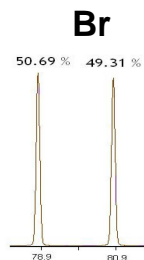
- Hmotnostní spektrum – grafické zobrazení intenzity iontů na jejich poměru hmotnosti ku náboji (m/z). Spektra jsou normalizována, y-osa (intenzita) je 0-100 %.

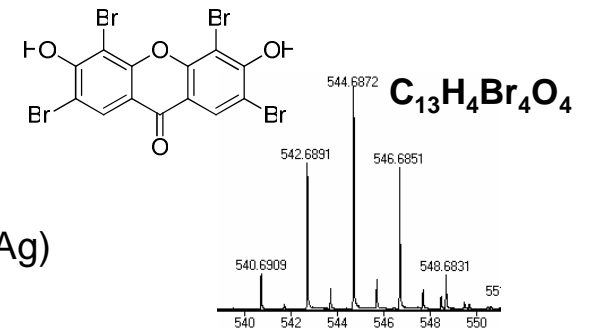
– profilové (kontinuální) – umožňuje odečíst šířku píku

– histogram (centroidní) – spektrum je převedeno na sloupcový graf, poloha signálu (m/z) je odečtena v těžišti píku, intenzita odpovídá ploše nebo výšce píku

- Izotopy – atomy chemického prvku, které mají stejný počet protonů, ale rozdílný počet neutronů, tedy stejné atomové číslo a rozdílnou atomovou hmotnost.

- prvky
- X (monoizotopické): ^{23}Na , ^{127}I
  - X+1: vodík (^1H , ^2H), uhlík (^{12}C , ^{13}C)
  - X+2: chlor (^{35}Cl , ^{37}Cl), kyslík (^{16}O , ^{18}O), stříbro (^{107}Ag , ^{109}Ag)

Izotopové složení víceatomového iontu je dáno kombinací izotopového složení atomů, které jej tvoří.

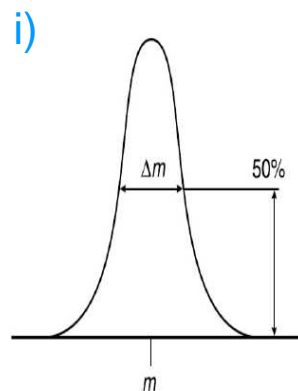
- rozlišení

i) FWHM – poměr hmotnosti iontu a šířky jeho píku v polovině výšky.

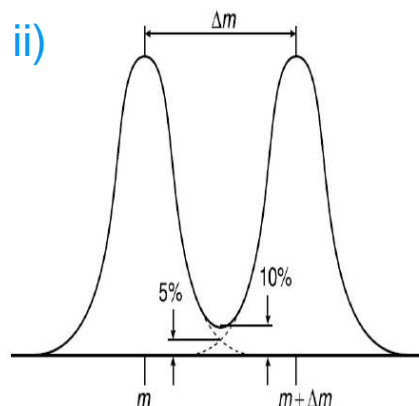
Používá se u analyzátorů, kde je konstantní šířka píku, tedy Q, IT, TOF.

ii) překryv píků – nejmenší rozdíl hmotností mezi stejně vysokými píky u nichž je výška překryvu rovna definovanému zlomku výšky píku (př. 5%, 10% údolí).

Používá se u analyzátorů, kde je konstantní rozlišení pro celý hmotnostní rozsah, např. sektorové přístroje.

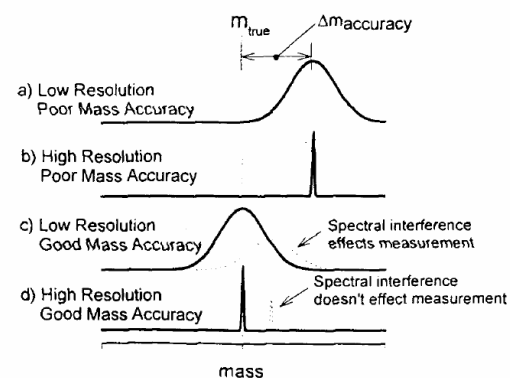
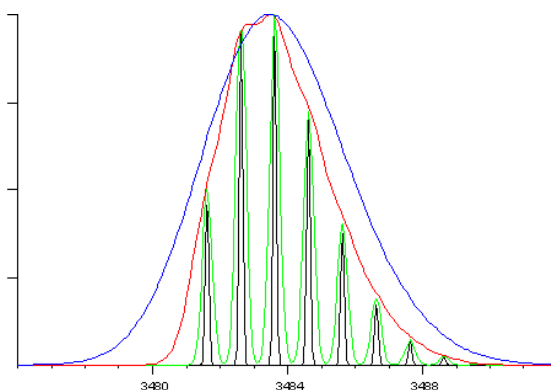

$$R = \frac{m}{\Delta m}$$

$$R_{1,2} = \frac{m_1}{(m_1 - m_2)}$$

- rozlišovací schopnost – schopnost přístroje (analyzátoru) oddělit sousední píky

- ! Kalibrace hmotnostní škály – pro získání správných výsledků.
  - pomocí změření spektra kalibrační směsi a následnou korelací změřených a vypočítaných (a správných) hodnot m/z(před měřením se provádí kalibrace hmotnostní stupnice pomocí kalibračních standardů → chyba naměřené m/z a skutečné m/z závisí na rozlišovací schopnosti resp. typu spektrometru a kvalitě kalibrace)

- Typy kalibrací

Kalibrace externí – kalibrace probíhá před měřením samotné analyzované látky, tedy odděleně.

Kalibrace interní – kalibraci provádíme ze spektra, které obsahuje jak analyzovanou látku, tak píky kalibrační látky. Kalibrace probíhá současně a poskytuje přesnější výsledky.

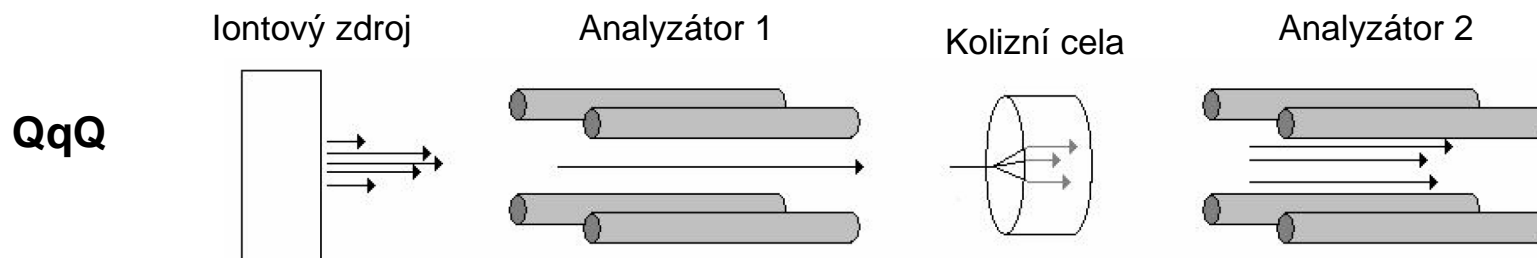
Kotvící hmotnost (Lock mass) – druh interní kalibrace. Cíla hmotnostní škála se posunuje podle jednoho kalibračního bodu. Slouží k malým úpravám škály m/z a vyžaduje předem nakalibrovaný přístroj. Tento kalibrant může být dávkován do iontového zdroje, příp. se může využít nějakého iontu z pozadí.

- Požadavky na kalibrační látky (např. perfluorované látky)

- bez paměťového efektu!, čisté, dostupné, netoxické sloučeniny
- pokrytí celého kalibrovaného rozsahu
- intenzivní píky s jednoduchými izotopovými klastry

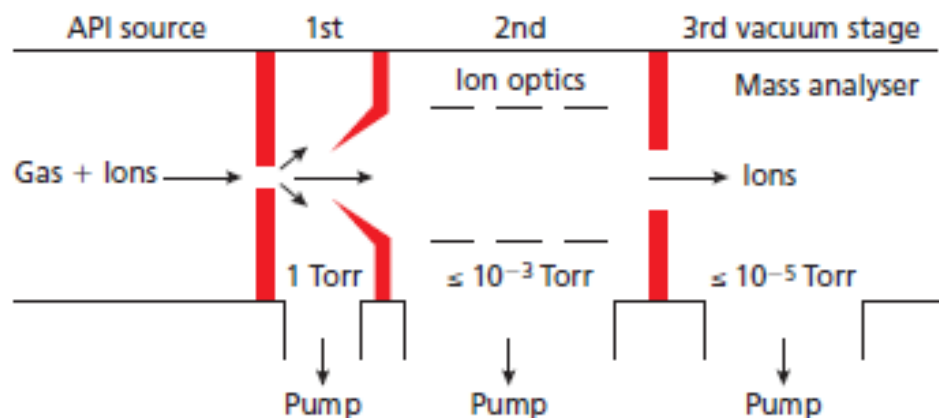
MS vs MSⁿ

- MS spektrum
  - ionty vzniklé ionizací analytu (neutrální molekula) a případnou fragmentací kvazimolekulárního (pseudomolekulárního) iontu.
- MS/MS (MS²) spektrum
  - ionty vzniklé fragmentací iontu prekurzoru.
- tandemová MS, MSⁿ
  - sériové zařazení několika hmotnostních analyzátorů
    - 1. analyzátor – separace iontů podle m/z
selekce iontů o určitém m/z
    - kolizní cela – sekundární ionizace/fragmentace
    - 2. analyzátor – rozdělení fragmentů
    - detekce iontů fragmentů
  - v prostoru (více analyzátorů) či čase (jeden analyzátor)
  - použití: objasnění struktury, specifická detekce

API techniky

- spojení HPLC s hmotnostním spektrometrem - spolehlivá, rutinní metoda
- technicky složitější interface – kapalná MF se sprejuje do části iontového zdroje, která je při atmosférickém tlaku (tzv. API zdroje).
Vakuový systém v další části odstraní přebytečný plyn vytvořený sprejováním kapalně MF.
- API techniky – ESI, APCI, APPI, TSP, PB, EI, moving belt, ...

V prostoru analyzátoru je vakuum (až 10^{-10} torr, tj. 10^{-8} Pa).

MS analyzátorů a detektorů mohou pracovat jen s nabitými částicemi (ionty).

Interpretace API spekter

- Určení M_R
  - ověření správnosti podle charakteristických aduktů (zásadní význam, aduktové ionty se většinou nevyskytují u fragmentů), nejintenzivnější většinou $[M+Na]^+$ (méně často adukty s MF, $[M+H+CH_3OH]^+$; někdy i dimery typu $[2M+H]^+$, $[2M+Na]^+$)
  - záporné ionty $[M-H]^-$, dle složení MF můžeme očekávat např. $[M+Cl]^-$, $[M+CH_3COO]^-$
  - *typ, relativní intenzita pseudomolekulárních iontů závisí na složení MF, obsahu solí*

- Dusíkaté pravidlo

Počet dusíků	m/z lichá	m/z sudá
Sudý (0, 2, 4,.....)	EE ⁺	OE ⁺
Lichý (1, 3, 5, ...)	OE ⁺	EE ⁺

EE⁺ ...sudý počet e⁻
OE⁺ ...lichý počet e⁻

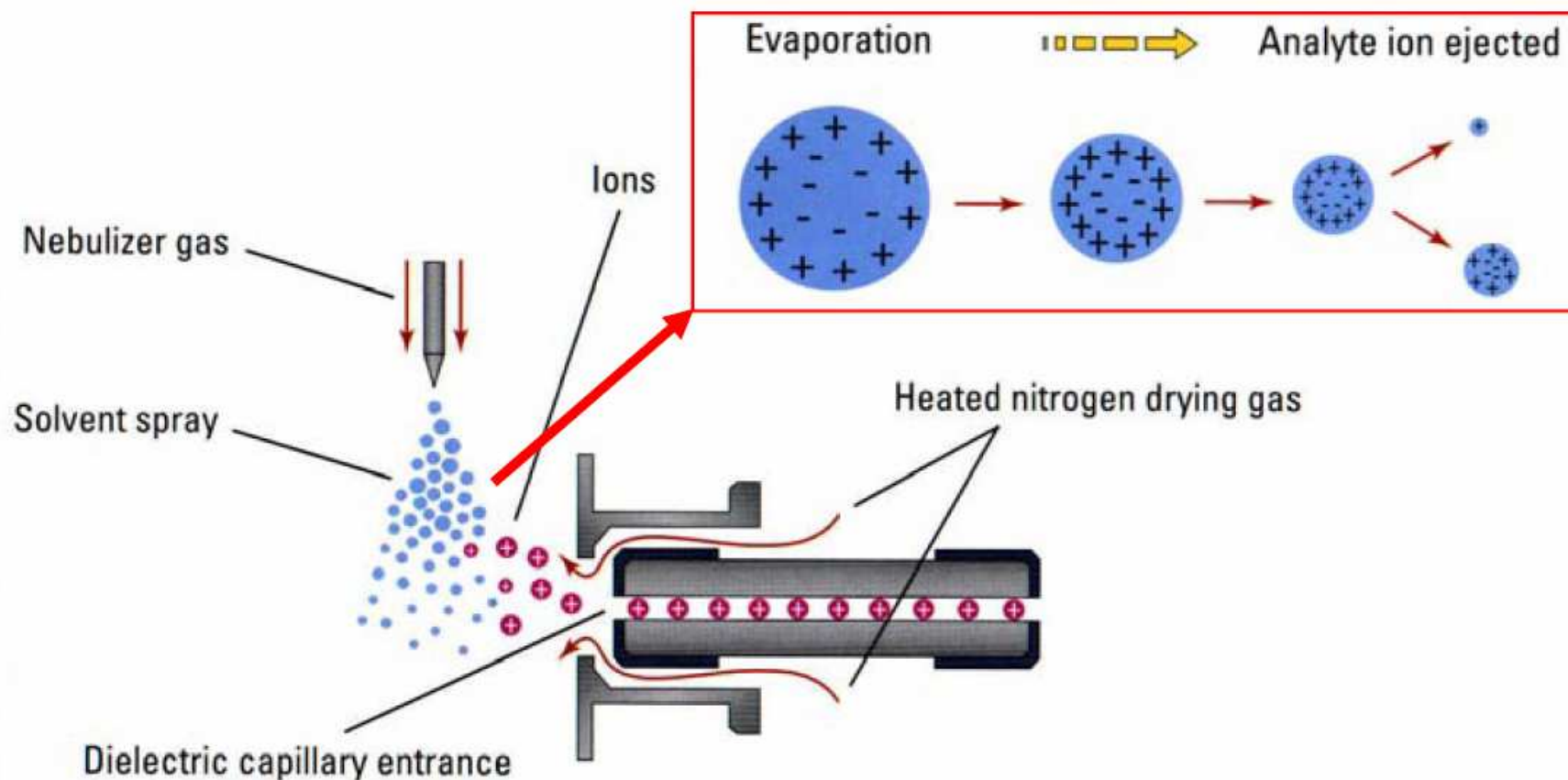
Platí pro běžné organické prvky (C, H, N, O, Si, S, P, F, Cl, Br, I)

- M+2 prvky
  - určení počtu Cl, Br, odhad přítomnosti Si, S
- MS/MS spektra
- sumarizace všech získaných informací
- ověření souladu retenčního chování s návrhem struktury
- potvrzení s komerčním/syntetizovaným standardem

ESI

- velmi „měkká“ ionizační technika (biomolekuly)
- tvorba vícenásobných iontů, aduktů
- princip: Taylorův kužel → emise kapek v kuželi → ↑ hustoty povrchového napětí kapek a ↓ velikosti kapek ($\mu\text{m} \rightarrow \text{nm}$) → vznik iontů v plynné fázi → jejich transfer do MS

Ke zjištění m stačí pouze 2 sousední píky: $(m/z)_n = (m)/n$
 $(m/z)_{n+1} = (m)/(n+1)$

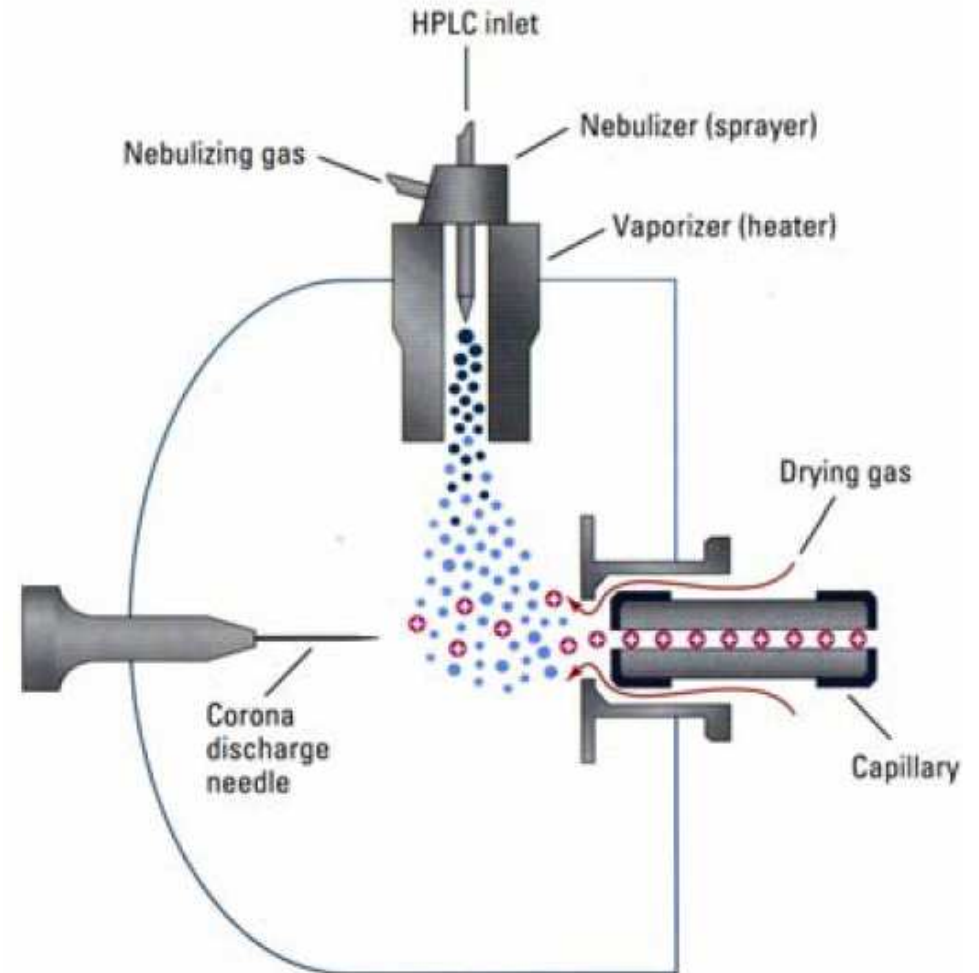
- složení eluentu dle podmínek pro LC separaci (složení, typ eluce)
- koncentrace analytu přicházející do iontového zdroje je určena dávkovaným množstvím na LC kolonu a rozmytím při průchodu kolonou (~ 20-30 naředění)
- volba experimentálních podmínek:
  - zásadité sloučeniny – detekce pozitivních iontů
    - úprava pH (CH_3COOH , HCOOH)
  - kyselé sloučeniny – detekce negativních iontů
    - úprava pH (NH_3)
  - neutrální sloučeniny – adukty s kationty, volba jiné techniky (SIMS)
- volba rozpouštědla:
  - dostatečně rozpouští analyzované sloučeniny
  - podporuje vznik iontů v roztoku
  - snadno se zmlžuje, odpařuje a má nízkou solvatační energii

voda (~80%), metanol, etanol, isopropanol, butanol, acetonitril, aceton, tetrahydrofuran, chloroform

- použití:
středně polární až iontové sloučeniny

APCI

- princip obdobný jako u CI
- vložené napětí na výbojovou jehlu (3-4kV) → koronový výboj. Nejdříve ionizace molekul MF (přebytek), následně jsou ion-molekulárními reakcemi reakčního plynu (ionizované molekuly MF) ionizovány molekuly analytu
- i) Primární ionty vznikají ze zmlžujícího plynu
- ii) Reakční ionty vznikají z MF a aditiv
- iii) Hlavní mechanismy ionizace analytu (protonace/deprotonace; výměna náboje; tvorba aduktů; adice rozpouštědla; tvorba polymerních klastrů)
- ionty jsou následně elektrodami usměrněny do analyzátoru
- rozbití příp. nekovalentních klastrů protiproudem sušícího plynu

- volba rozpouštědla:
  - dostatečné rozpouštění analyzované sloučeniny
  - snadno se zmlžuje, odpařuje a má nízkou solvatační energii

metanol, propanol, butanol, aceton, chloroform, toluen, alkany (n-hexan, cyklohexan), etanol, isopropanol, voda, dichlormetan, benzen

- úprava pH:
kyselina octová, kys. mravenčí, mravenčnan amonný, octan amonný, čpavek, triethylamin, tetraethylamonium hydroxid, tetrabutylamonium hydroxid

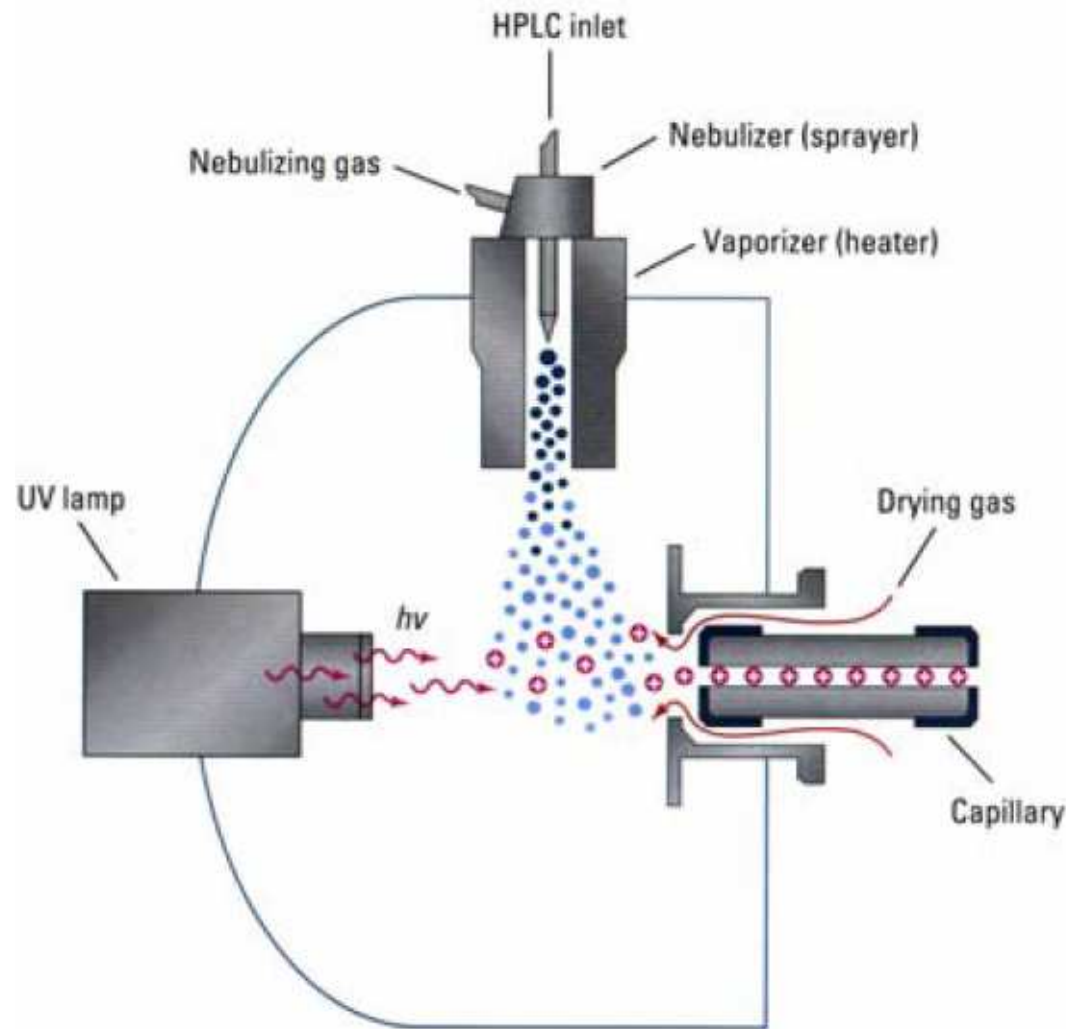
- pouze organické pufrы!
Anorganické, např. fosfátový pufr:

- použití:
málo až středně polární sloučeniny,
do $M_R \sim 1500$ Da,
větší tolerance obsahu solí v eluentu,
méně aduktových iontů

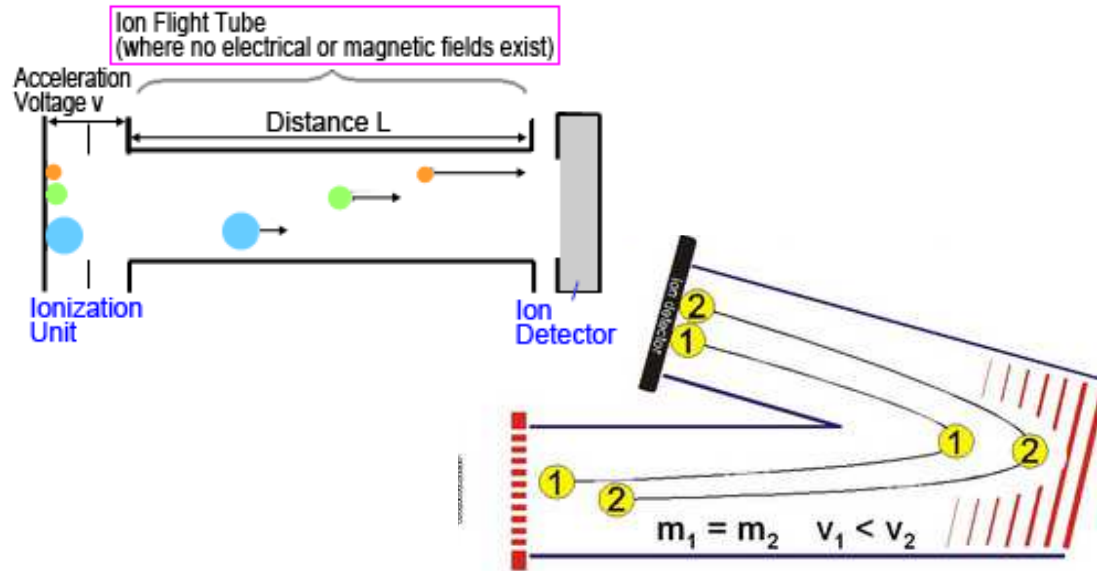
APPI

- technika podobná APCI
- kryptonová výbojka s energií fotonů 10 eV
  - *selektivní ionizace analytu a nikoliv MF* – energie je větší než IE nepolárních organických molekul, ale menší než IE složek MF (MeOH, MeCN, voda) nebo vzdušného kyslíku!
  - *vyšší citlivost* - použití dopantu (toluen, aceton, IE < 10 eV), který poté reaguje ion-molekulárními reakcemi s analytem a nikoliv s MF
- mechanismus: ovlivněn řadou faktorů
- na rozdíl od ESI a APCI vznikají běžně ionty s lichým počtem elektronů
- použití: velmi nepolární látky nebo labilní látky

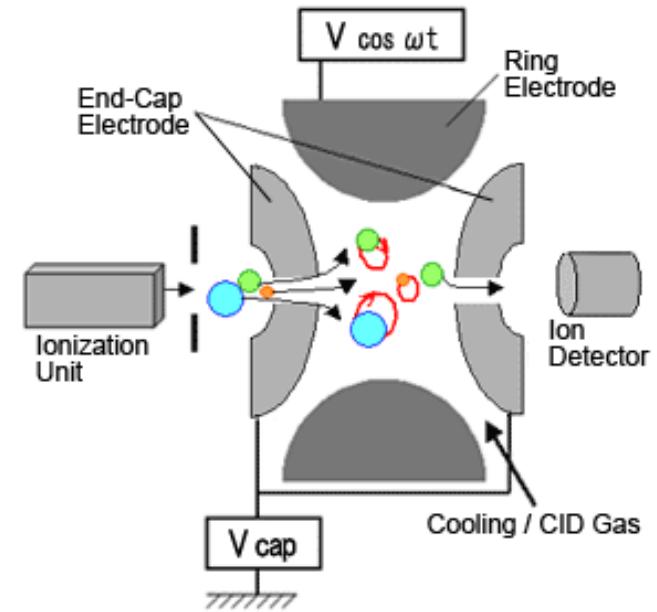

Vybrané hmotnostní analyzátoři

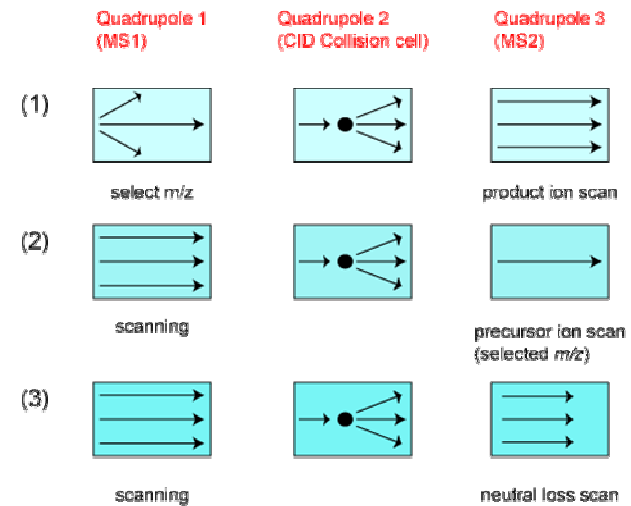
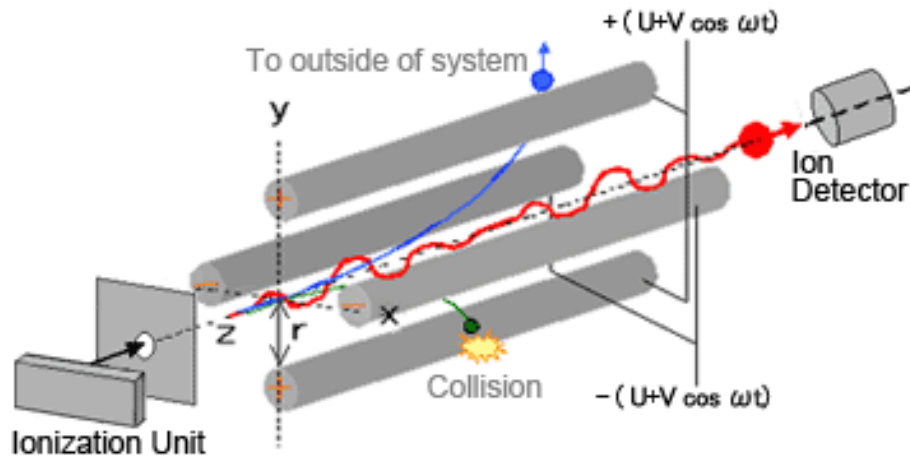
- TOF

- IT

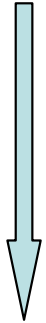

- Q, QqQ

Rámcové porovnání hmotnostních analyzátorů

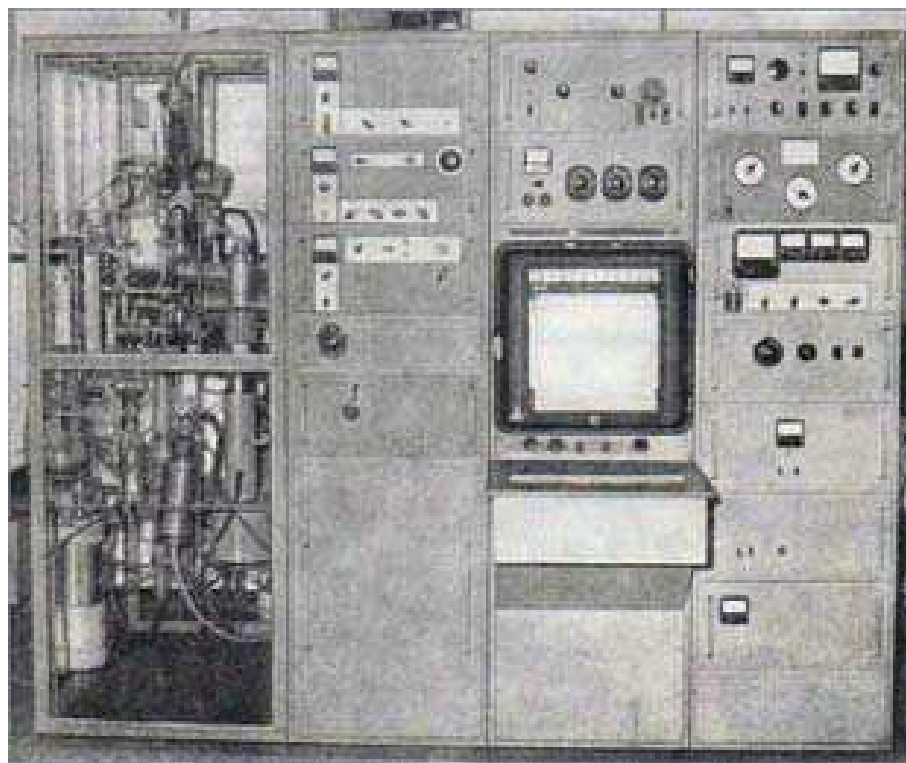
- citlivost jednotlivých technik

Třída	Rozlišovací schopnost [$\cdot 10^3$]	Přesnost hmoty (ppm)	Rozsah m/z [$\cdot 10^3$]	Skenovací rychlost [Hz]	Lineární dynamický rozsah	Cena
Q	3 - 5	50 - 100	2 - 3	2 - 10	$10^5 - 10^6$	
IT	4 - 20	50 - 100	4 - 6	2 - 10	$10^4 - 10^5$	
TOF	10 - 60	1-3	10 - 40	10 - 50	$10^4 - 10^5$	
Magnet	40 - 80	2 - 5	6 - 15	0.2 - 1	$10^6 - 10^7$	
Oritrap	100 - 240	1 - 2	4	1 - 5	$5 \cdot 10^3$	
ICR	750 - 2500	0.5 - 1	4 - 10	0.5 - 2	10^4	

Historie MS a spojení se separačními metodami

2. polovina 19. století – počátky MS

- **1953** – první hmotnostní spektrometr – V. Čermák, V. Hanuš, Č. Jech, J. Cabicar

- **1957** – první spojení GC/MS (Holmes, Morrell) – první komerční GC/MS v r.1967
- **1973** – první spojení HPLC/MS (Baldwin, McLafferty) – první komerční LC/MS v r. 1977
- **1987** – první spojení CZE/MS (Smith)

1917 – základy elektrospreje – vzniku nabitých kapiček zmlžením kapaliny (Zeleny)

1953 – princip iontové pasti (Paul, Steinwedel)

1957 – první spojení GC/MS (Holmes, Morrell) – první komerční GC/MS v r.1967

1966 – chemická ionizace (Munson, Field)

1968 – elektrosprej jako zdroj iontů (Dole)

1973 – první spojení HPLC/MS (Baldwin, McLafferty) – první komerční LC/MS v r. 1977

1974 – moving wire pro spojení HPLC/MS (Scott)

1976 – moving belt pro spojení HPLC/MS (McFadden)

→ **1982** – ionizace APCI (Henion, Thomson, Dawson)

1983 – ionizace termosprejem (Blakley, Vestal)

1984 – Particle Beam pro spojení HPLC/MS (Willoughby, Browner)

1987 – první spojení CZE/MS (Smith)

→ **1989** – elektrosprej biomolekul (Fenn)

→ **1989** – MALDI (Hillenkamp, Karas, Tanaka)

HPLC vs. GC vs. CE

LC/MS

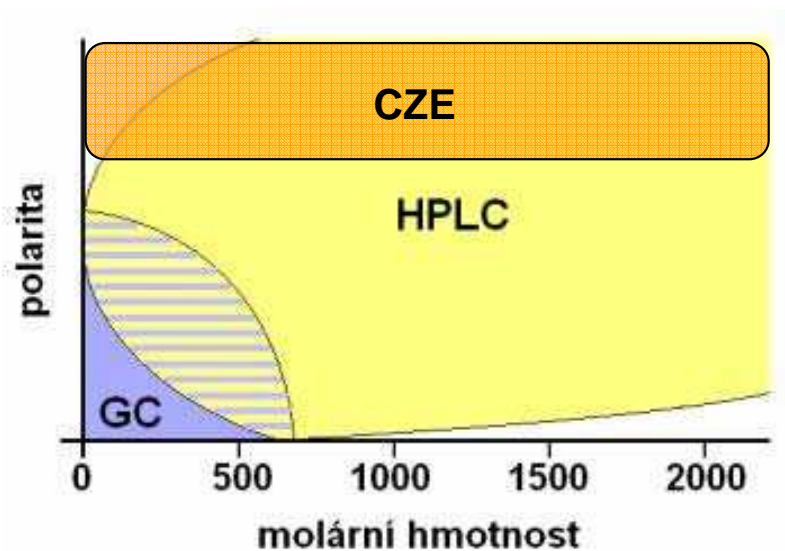
- pro většinu polárních i nepolárních látek
- většina aplikací

GC/MS

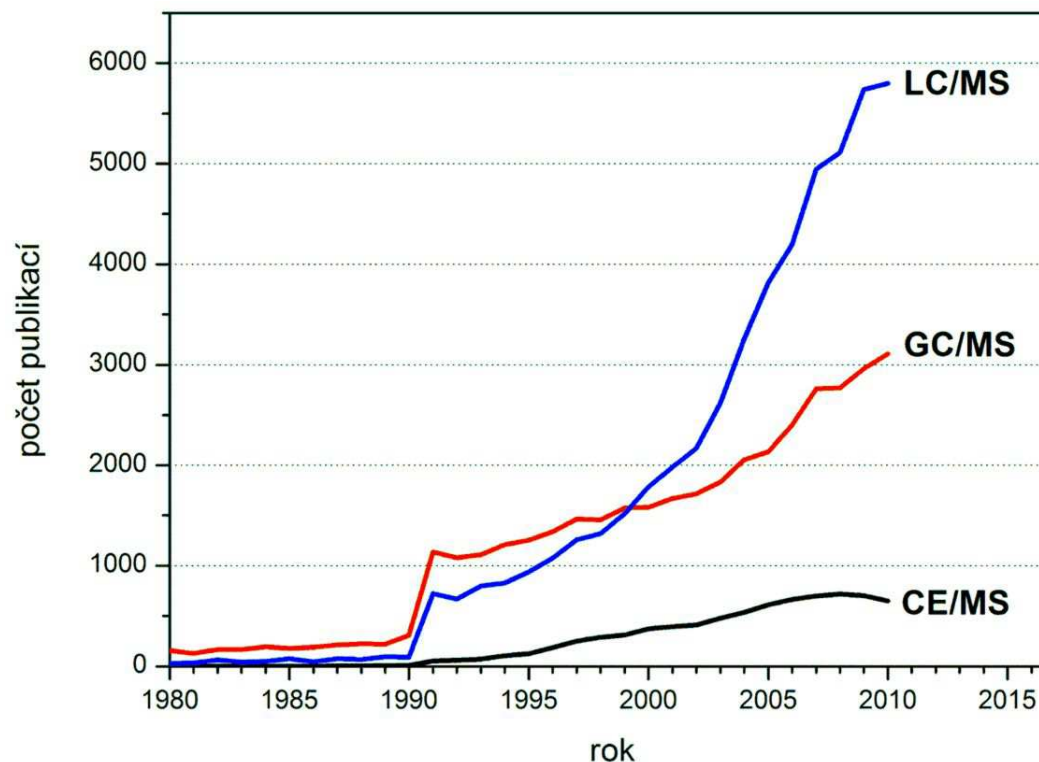
- pro látky nízkomolekulární nepolární nebo málo polární
- množství aplikací

CE/MS

- pro velmi a středně polární látky
- omezené využití pro rutinní analýzy

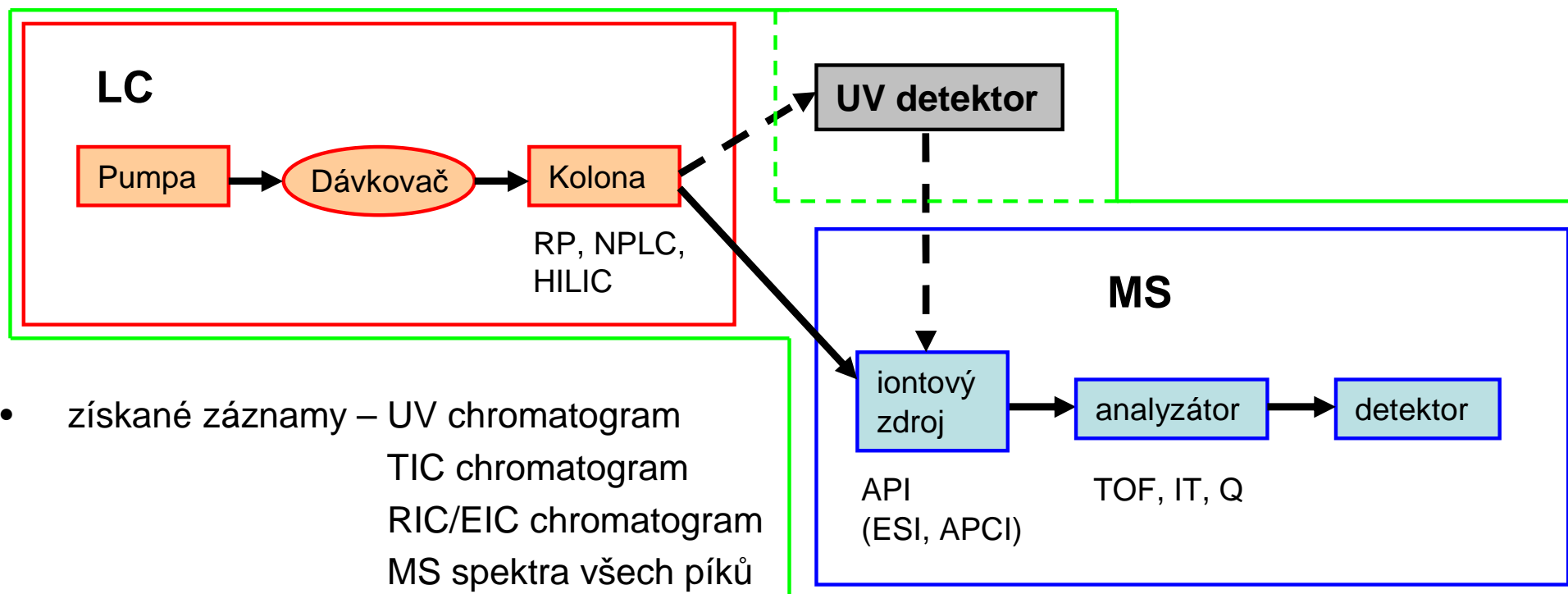

Rozvoj separačních technik ve spojení s MS

Spojení separačních technik a hmotnostní spektrometrie

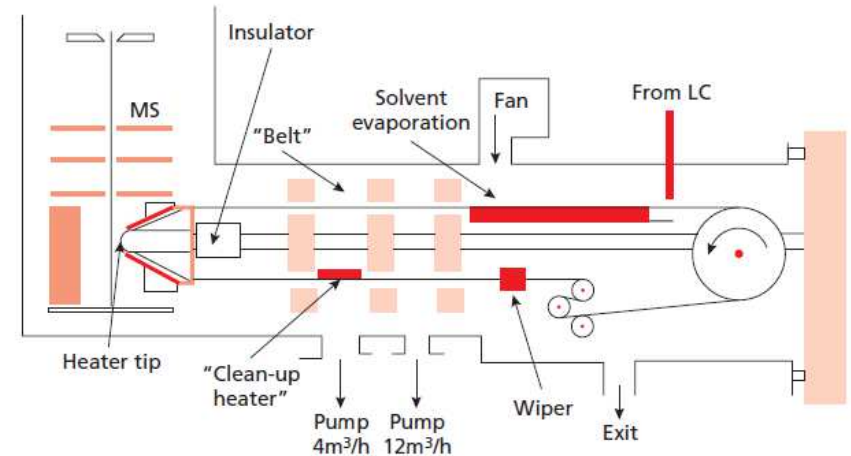
- v rámci jedné analýzy můžeme separovat a identifikovat komplexní směs
- MSⁿ – strukturní informace
- kombinace výhod obou technik
- izolace látek na základě chromatografické separace a následné změření hmotnostních spekter pro jednotlivé látky

Režimy spojení pro přenos hmoty

- 3 režimy, předpoklad úspěchu:
  - eliminace toku MF
  - interface mezi metodami (API techniky)
- **on-line** (komerční spojení)
  - + klasické komerční spojení
  - + široce rozšířené (ESI, APCI,...)
  - interface
  - redukce průtokové rychlosti MF
- **in-line** (pohybující se pás, drát)
  - + redukce tlaků
- **off-line** (nanášecí komora/zařízení, dělič toku, T-valve)
  - + oddělení separace od MS
  - + archivace vzorku
  - + redukce tlaků
  - snížení rozlišení separace při sběru
  - časově náročnější; někdy nerealizovatelné (stopové koncentrace)

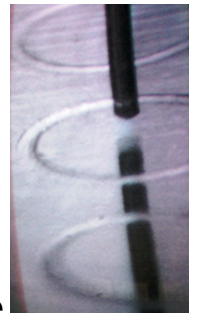

Kalkulace velikosti kapky podle Poiseuille rovnice pro laminární tok:

$$\frac{\text{flow rate}}{t} = \frac{\pi R^4 \Delta p}{8 \eta l}$$

Labels for the equation:

- flow rate: $\pi R^4 \Delta p$
- capillary radius: R
- pressure difference: Δp
- absolute viscosity: η
- capillary length: l

Stanovení priorit u LC analýzy

Druh analýzy – kvalitativní, kvantitativní, analytická, preparativní

1. Informace o vzorku (fyzikálně chemické parametry)
  - počet sloučenin přítomných ve vzorku, strukturní a molekulární vzorec sloučeniny
  - pKa sloučeniny
  - jeho koncentrační rozsah, rozpustnost analytu (pevný vzorek)
  - povaha matrice
2. Předúprava vzorku
  - povaha matrice
  - extrakce, zakoncentrování
  - eliminace interferencí x ochrana kolony
3. Výběr vhodného způsobu detekce (selektivita, citlivost)
  - první volbou je UV-VIS detekce, následně MS
4. Volba počátečních podmínek separace – volba LC módu, typu eluce
5. Optimalizace separačních podmínek – na základě dosažených výsledků
  - t_R , R, N, As, drift základní linie, tlak, interferenční píky, spotřeba rozpouštědla, atd.
6. Úprava separačních podmínek pro daný úkol
7. Validace metody (pro rutinní analýzu)

Volba chromatografického systému

Jakou separační techniku vybrat pro kterou látku?

	Solvent	Mode
Molecular weight <2,000	Organic	Hexane → Normal phase with bare silica (adsorption) Normal phase with bonded phase silica
		MeOH and MeOH:H ₂ O or ACN and ACN:H ₂ O → Reversed phase
		THF → Gel permeation (small molecules)
	Aqueous	Non-ionic → Reversed phase
		Ionic → Reversed phase with ionization control Reversed phase with ion-pair agent Reversed phase with bare silica Ion exchange
Molecular weight >2,000	Organic → Gel permeation	
	Aqueous → Gel filtration Ion exchange with wide-pore material Reversed phase with wide-pore material	

Zdroj: Agilent technologies

vzorek → stopové kovy (IEC)
kovové cheláty (RPLC)

organická látka

velikost → M_R vztažená k 2000 g/mol
rozpustnost

- voda → neelektrolyt (RP, NP, HILIC)
→ elektrolyt (IEX, IP)

- org. rozpouštědla
→ alkoholy (RP, HILIC, NP)
→ uhlovodíky (RP, NP)

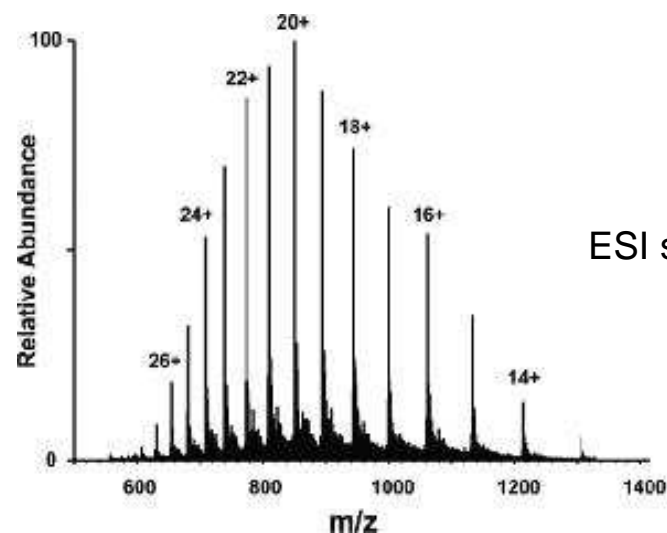
strukturní rozdíly – nepolár. části
molekuly, fčí skupiny

Parametry ovlivňující LC separaci

- **teplota** – vliv na viskozitu a difúzní koeficient ($\uparrow T = \uparrow$ účinnost)
  - vyšší teplota pro urychlení analýz
  - někdy lepší nižší teplota, degradace vzorku
  - někdy omezení ze strany SF
- **typ sorbentu** – vliv retenci solutů a jejich selektivitu
- **průtok MF** – vliv na účinnost separace
- **složení MF** – vliv na selektivitu a rozlišení
  - složení rozpouštědel, lineár vs. gradient (změna v čase)
  - přídavek aditiv, pH
- **parametry kolony**
  - průměr $\rightarrow$ kapacita roste se čtvercem průměru kolony
  - délka $\rightarrow$ s $\uparrow$ délkou se $\uparrow$ účinnost (počet teoretických pater), tlak a doba analýzy
  - velikost částic $\rightarrow$ snížením jejich rozměru roste účinnost (specifický povrch), ale i pracovní tlak

LC parametry (ne)ovlivňující MS spektra

- teplota separace – bez vlivu
- typ sorbentu – kvalitní kolona nesmí ovlivňovat MS spektra
- průtok MF – není přímý vliv na kvalitu signálu, nutné však změnit průtoky plynů
- složení MF – výrazný a zásadní vliv na kvalitu spekter
  - složení rozpouštědel, gradient → ovlivnění ionizační účinnosti (intenzity signálu)
  - přídavek aditiv → potlačení signálu, někdy naopak (neutrální látky, ESI)
- parametry kolony – má vliv na hodnotu průtoku MF, tím volba sušícího a zmlžujícího plynu.

Obecné zásady LC/MS analýzy

- **složení MF** – volba rozpouštědla, aditiva (dostatečná těkavost, nekontaminují zdroj)
  - chlorovaná rozpouštědla - ↑ kontaminace zdroje a horší stabilita signálu
  - těkává aditiva – HCOOH (0,1%, 2mM u MeCN), CH₃COOH (0,2%), amoniak (0,05-1%)
  - pufrů 5-10 mM (HCOONH₄, CH₃COONH₄)
  - POZOR ion-párová činidla (tetraalkylamonné soli, sulfonové kyseliny) – silná až nevratná kontaminace!

RPLC – MeOH, MeCN, lze i EtOH, 2-propanol (většinou nejlepší odezva při $c_{\text{org.roz}} \sim 70-90 \%$)

- ↑ až 100% obsah vody → nutné ↑ F, teplotu sušícího a zmlžujícího plynu (nižší citlivost)
- 100% MeCN při APCI vyžaduje častější čištění výbojové eldy (tvorba grafického uhlíku na eldě)
- plně kompatibilní s MS – API techniky v závislosti na polaritě analytu a složení MF

NPLC – lepší kompatibilita s APCI než-li s ESI

- nutný obsah proton-donorního rozpouštědla (>5%), např. 2-propanol (100% hexan bez signálu)
- kompatibilní s MS – většinou APCI, APPI; ESI nevhodný pro nepolární rozpouštědla

HILIC – viz RPLC

- kompatibilní s MS – API, ESI

- **příprava MF**

- rozpouštědla nejvyšší kvality (LC/MS)
- zabezpečit vzájemnou mísitelnost
- filtrace a odplynění MF !

- **příprava vzorku**

- filtrace před analýzou (0,22 μm porozita, PTFE, PVDF, nylon)
- dávkovaný objem dle kapacity kolony $\times$ zhoršení separace
- oplach dávkovacího zařízení $\times$ kontaminaci

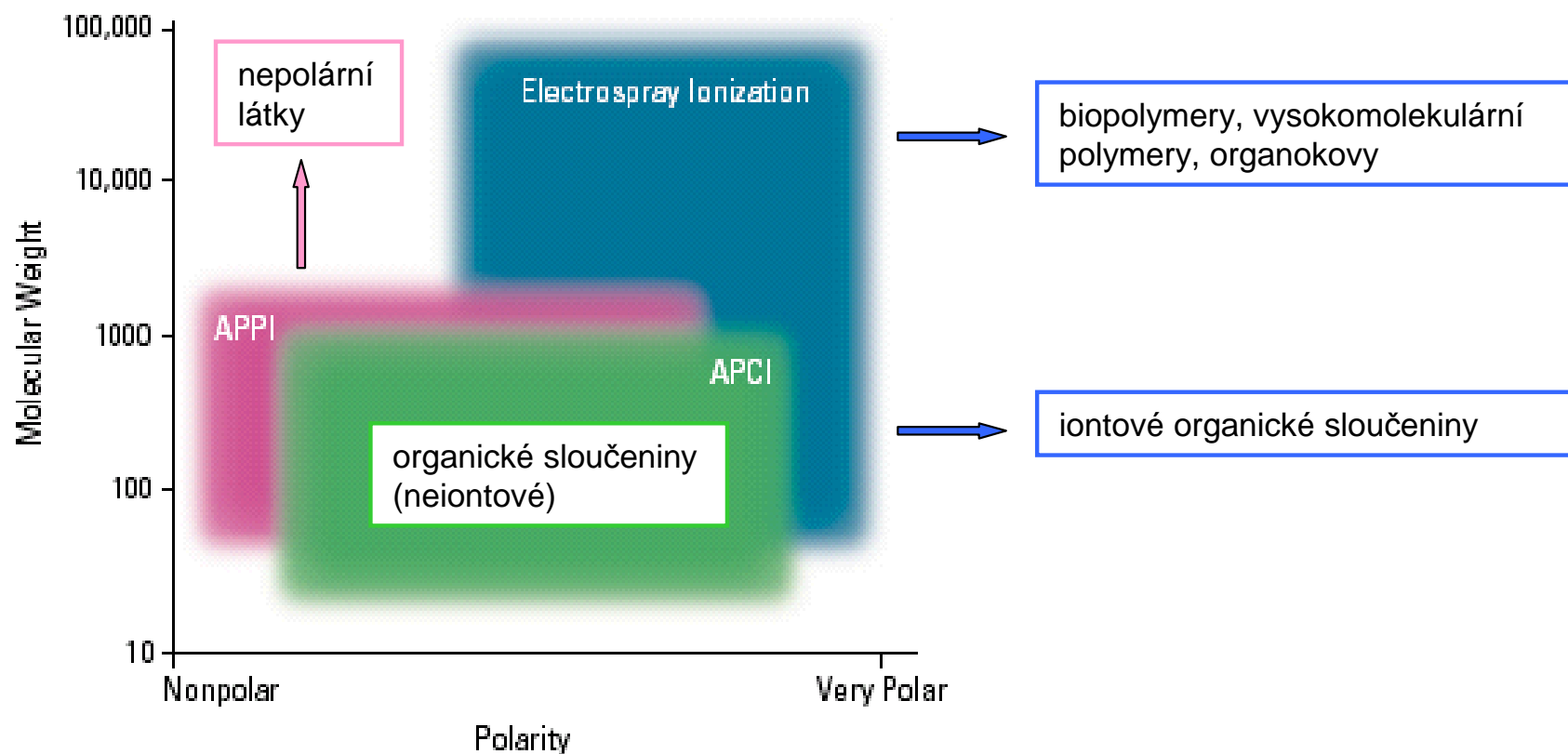
objem (ml)	průměr filtru
<1	4
<5	13
<100	25

- **kolona**

- dostatečná ekvilibrace (10-20x V_M)
- skladování – vymytí aditiv (pufry, kyseliny)!, uchování ve směsi vody ($\downarrow$) a rozpouštědla
- čištění dle řady protokolů – směs vody ($\uparrow$) a rozpouštědla - IPA/THF - směs vody ($\downarrow$) a rozpouštědla
- předkolony (prodloužení životnosti), in-line filtry (mechanické nečistoty z MF)
- minimalizace mrtvého objemu $\rightarrow$ co nejkratší a nejužší kolony
spojky s min. mrtvým objemem
- termostatování kolony

Volba MS systému

- záznam kladných iontů – univerzální (většina sloučenin)
- záznam záporných iontů – organokovy, halogenované sloučeniny, sloučeniny obs. karboxy, sulfo, nitro skupiny, atd.
- polarita molekul

- složení MF

- NP – nepolární rozpouštědla, vhodné APCI, APPI
- RP – techniky ESI, APCI, APPI

- průtok MF

- až 1 ml/min - APCI, APPI
- < 0,5 ml/min (podle obsahu vody) – ESI
- dle průtoku a složení MF je nutné upravit průtoky sušících a zmlžujících plynů

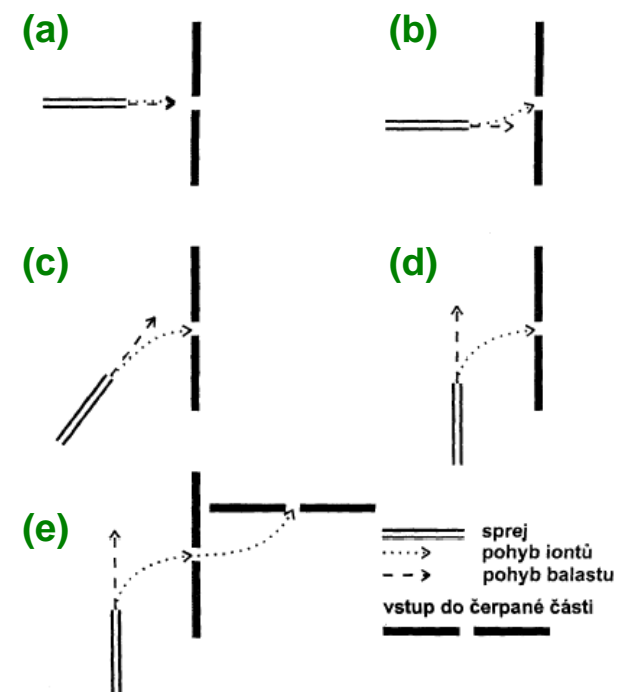
- geometrie iontového zdroje → vliv na odezvu signálu
odolnost x kontaminaci

(b) vychýlení mimo osu, (c) pod úhlem 45°, (d) ortogonální sprej, (e) Z(M,..)-sprej

- hmotnostní analyzátoři

- MS/MS, MSⁿ – strukturní analýza, rozlišení izobarických sloučenin
- MS skeny – jednodušší spektra, kvantitativní analýza

- podle požadavků na analýzu – rozlišení a přesnost určení hmoty

! *Optimalizace LC/MS metody*

- požadavky na LC/MS → separace cílových látek
→ usnadnění identifikace a kvantifikace (rozlišení jednotlivých látek; ion suppression; ↑ citlivosti analýzy; identifikace stopových látek)
→ LC podmínky co nejméně ovlivňovat kvalitu signálu v MS

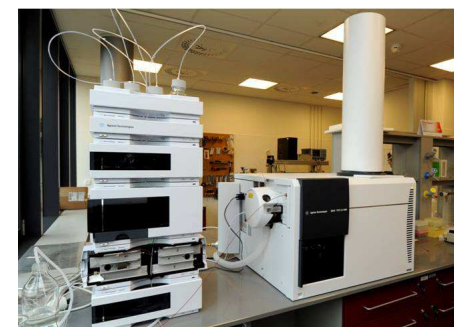
- způsoby optimalizace – metoda pokus a omyl
matematické modely a statistické postupy

LC cíl? → separace látek pro kvalitativní a kvantitativní analýzu
→ eliminace vlivu LC na MS signál
→ max citlivost a co nejnižší LOD

nástroj? → SF; MF; teplota separace
→ rozměry kolony, příp. jejich kombinace; velikost a typ sorbentu; průtok

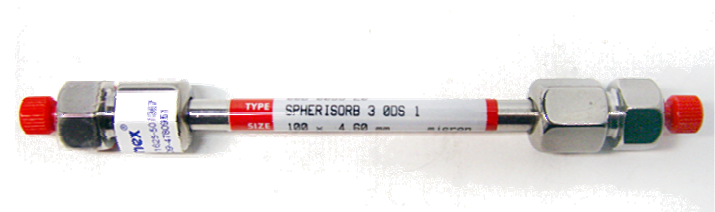
kvalita (závisle proměnné)? → kapacita systému, selektivita, účinnost, rozlišení

- obecný postup
  - výběr podmínek na základě odlišností mezi separovanými látkami (polarita, funkční skupiny, ...)
  - výběr kolony – sorbent, rozměry (začínat s kratší kolonou)
  - volba MF, přídatných aditiv, volba pH (dle vlastností analytů)
  - test navržených podmínek a jejich postupná optimalizace

Optimalizace RPLC – MS separace

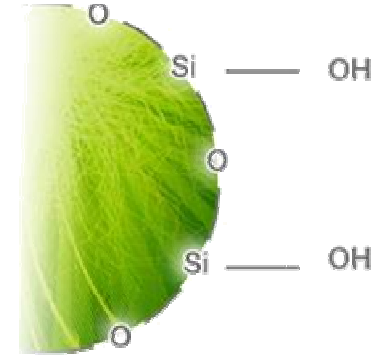
- SF – C18 (C8, fenylová)
- MF – MeCN, MeOH, vodná složka
- pufry – pH 3 a 9

- Postup
  - 1) analýza na C18 koloně při použití MF 100% MeCN
  - 2) přidavek vodné složky do MF podle retence látek, příp. volba jiného separačního systému
  - 3) vliv pH na separaci – hraniční hodnoty pH v kyselé a bazické oblasti
  - 4) zopakování 1-3 kroků pro jinou MF a jinou kolonu/typ sorbentu
  - 5) srovnání výsledků a výběr MF (složení, typ eluce), kolony (typ SF, průměr zrnění) a pH
  - 6) na základě získaných výsledků provedeme případné další testy – kolona, MF, aditiv
  - 7) optimalizace pro dosažení optimálních podmínek - $\uparrow R$, $\downarrow$ doba analýzy

Optimalizace NPLC – MS separace

- SF – Si (-NH₂)
- MF – hexan, heptan/IPA, MeCN (bez zbytkové vlhkosti !)
- NPLC – horší reprodukovatelnost analýz a rozlišení
– APCI, APPI

- Postup
  - 1) analýza při použití MF 100% hexanu s přidavkem IPA či MeCN
  - 2) ↑ či ↓ modifikátoru podle retence látek, příp. přejít na HILIC systém v případě vysoké retence polárnějšího rozpouštědla
  - 3) test dalších kolon (-NH₂)
  - 4) optimalizace pro dosažení optimálních podmínek - ↑R, ↓ doba analýzy

Optimalizace HILIC – MS separace

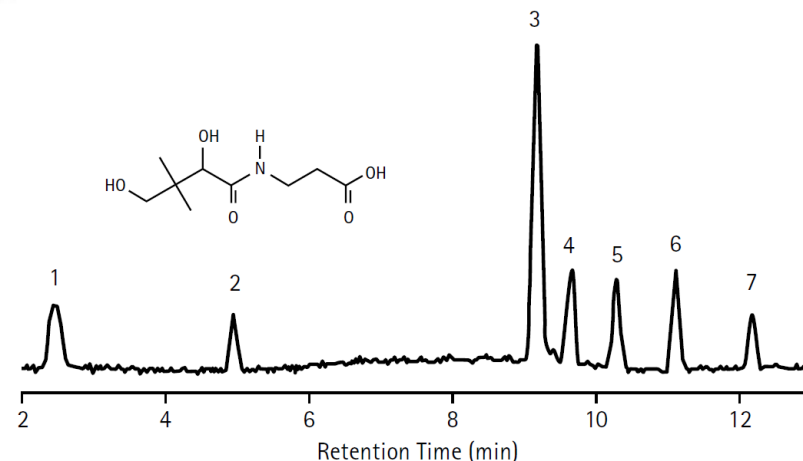
- SF – HILIC
- MF – MeCN, voda > 3 %, aditiva
- HILIC – těkavější solventy – ↑ citlivost v MS v porovnání s RPLC
- Postup
  - 1) analýza při použití MF s vyšším obsahem vody (kontrola retence látek)
  - 2) úprava podmínek podle retence látek (obsah vody, aditiv)
  - 3) na základě získaných výsledků provedeme případné další testy – kolona, MF (aditiv, pH)
  - 4) optimalizace pro dosažení optimálních podmínek - ↑R, ↓ doba analýzy

Gradientová separace pantothenátu (2), Acetyl-CoA (3), AMP (4), CoA (5), ADP (6), ATP (7) na ZIC-pHILIC PEEK koloně 150x2,1mm, 5µm.

MF (v/v): MeCN (A), 10mM (HN₄)₂CO₃ + 0,2% NH₄OH

Gradient: 0-15min 20-60% B, 15-20 min 60% B, ekvilibrace 15 min 20% B

Děkuji za pozornost

